

a dolgozó pa-
alt hónapban is,
rták szerkesztő-
arra, hogy mi-
ban.
ól írt: «Közös-
esik az eső, ak-
evélben, szóban
e, hogy javítsák
sedést nem let-
is közöltük. A
ólték szerkesztő-
a szűkötthont.

arról tájékoz-
es villány, je-
lanyosóp. Té-
lines sem volt
munkába igye-
fordult a szer-
ák, hogy kéré-
s a levelet toz-
zt kivizsgálták
llomásra is a
nyosságokat a

ett szerkesztő-
tobusz, akkor
zni munkabé-
várná, míg a
s panaszos le-
vetkezőt írt:
kijavításán,
nkáját.

t népte bizo-
Békés megyei
küldte népmu-
ulajdos volt,
milyen nap-
gözött: Szabó
k is tette. A
Belanka János

volt felháni,
k kijavításá-
zt a hely-
n.

szabán

bánok-ságban
dunak az igen
Megadja és
megmondásra
k szép küzd-
gy esedekést
kedvelő közön-
unk legjobb-
bban a sport-
ország világ-
közé tartozik.

Réti, Szegedi).

as (Gyebrov-
száma 27): 1.
abai leánygim-
ria Vasas, 3.
Technikum,
5. Szocs Má-

száma 89): 1.
k. 2. Abonyi
Mária Békés-
Seregi Ro-
nes Judit Pa-
Magda Vasas,
atalán, Vasas,
jusági: 1. Va-
szkó), 2. Ép-
lgyi, Mazán,
vnyák, Jarosi,
názium,

(Abonyi,
7. sz. ált. isk.
Bcs. leány-
gróti, Fülöp).

it ilyen nagy-
os, üzemi
azzal, hogy
a résztvegye-
részt a ver-
sz, ált. isk.
zonyítsák be
hogy a szo-
s ki akarják

Világ proletárijai egyesüljetek!

Viharosok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 ÁPRILIS 4., SZOMBAT

Ára 50 fillér

IX. ÉVFOLYAM, 80. SZÁM

A NAGY ÉVFORDULÓ

Írta: NAGY ANTAL, az MDP Békés megyei Pártbizottságának titkára

Ma ünnepeljük történelmünk új korszakának, hazánk felszabadulásának 8. évfordulóját. Ünnepeljük azt a fordulatot, amelyen a felszabadító dicső Szovjet Hadsereg az utolsó fasiszta zsoldosokat is kiűzte hazánk területéről, annak a napnak az évfordulóját, amely népünk történelmének legfontosabb, legdicsőbb fordulópontja lett. Ezen az évfordulón a magyar kommunisták, dolgozó népünk milliói, minden becsületes dolgozó forró szeretettel, mélyszégyen hálával fordul a nagy Szovjetunió, a hős szovjet nép felé. Felméretlenül tartozásunk teljes tudatában gondolunk minden harcosára annak a hadseregnek, amely a Volgától Berlinig űzte a német imperializmus fegyveres erejét, s különös szeretettel hajtjuk meg a megemlékezés zászlaját azok előtt a szovjet hősök előtt, akik a harcok során, a mi hazánk felszabadításáért adták életüket s vérük árán szabaddá lett földünkben nyugszanak.

A magyar nép a hős Szovjet Hadseregnek köszönheti, hogy a második világháborúban összemolt a magyar nagybirtokosok és nagytőkések népegyetemes átlama, hogy összemolt a magyar függelenséget megsemmisítő német fasiszta imperializmus és magyar cinkosainak hatalma, hogy hazánk visszanyerte nemzeti függetlenségét. A felszabadító Szovjetunió segítségével tudtuk harcainkat győzelmesen megvívni népi demokráciánk belső ellenségei és a nyugati imperialisták heavatkozási kísérletei ellen. A hazánkat felszabadító Szovjetunió segítségével tudtuk kivívni és megszilárdítani a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály hatalmát. Április 4-e a legnagyobb nemzeti ünnepünk, ez a nap hozta meg hazánk felszabadulását a fasiszta iga alól, az ország függetlenségének újjászülését és biztosítását. Ez a nap nyitotta meg az utat a magyar munkásosztály, a dolgozók felszabadítása, hatalomra jutása előtt, ez a nap tette lehetővé a szocializmus építését Magyarországon, ezzel a nappal kezdődött meg hazánk felemelkedése a világ haladó és szabadságszerető népei között.

A magyar dolgozó nép soha nem felejtí el, hogy felszabadulását, boldog jelenét és ragyogó jövőjét a nagy Sztálinnak köszönheti. Soha el nem múlik a szeretet és a hála érzése szívünkben a nagy Sztálin iránt, akinek mindent köszönhetünk, ami a mi felszabadult népünknek drága. Neki köszönhetjük, hogy felszabadult emberi életet élhetünk. Neki köszönhetjük, hogy visszacsereztünk nemzetünk becsületét, nemzetközi tekintélyét. Neki köszönhetjük békénket, izmosodó országunkat. Az ő nevéhez fűződik mindaz, ami szép, felémelő, az ő lángszét, kommunista humanizmusát fogja hirtetni örök időkre minden, amit

drága hazánkban alkottunk és terén elért sikereink, a békealkotni fogunk. Ma, amikor nagyszerű új életünk születését ünnepeljük — gondolatunk Moszkvába száll és megfogadjuk, hogy örökké hídségek leszünk az úgyszólván, amelynek ő egész életét áldozta. Soha nem felejtjük el, hogy Sztálin elvtárs segítségével állandó, önzetlen anyagi és erkölcsi támogatásával tudtuk sikeresen befejezni az ország újjáépítésének nagy művét és haladunk előre öt éves tervünk megvalósításának útján, a szocializmus felé.

Április 4-ével a Szovjetunió a magyar történelem legnagyobb lehetőségét adta népünk kezébe. Az 1945. április 4-e óta eltelt nyolc esztendőben a Szovjetunió állandó támogatása segítette a magyar munkásosztályt, dolgozó népünket, hogy e lehetőséggel élni tudjon. Április 4-e azért vált igazán nemzeti ünnepé, mert élni tudunk a Szovjetuniótól kapott szabadsággal, mert pártunk vezetésével, hős munkásosztályunk erőfeszítésével, dolgozó parasztságunkkal és értelmiségünkkel, azok áldozatos, értékes munkájával mi, magunk kovácsoltuk ünnepé ezt a napot.

A Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi elvtárs történelmi érdeme, hogy vezetésével a magyar munkásosztály, a dolgozó nép e lehetőségeket valósággá kovácsolta. Pártunk értett ahhoz, hogy felszínre hozza, kibontakoztassa népünk legjobb tulajdonságait. Ennek eredményeként dolgozó népünk, a magyar munkásosztály vezetésével sikeresen befejezte a fasiszta háború által kifosztott és rombadólt országunk újjáépítését az imperialisták »segítségé« nélkül. A gyár végérvényesen, visszavonhatatlanul a nép, a munkásosztály, a jogos tulajdonos kezébe került. A nagybirtokosok földjét felosztottuk azok között, akik évszázadokon át művelték. És ez a földreform nem a falu kapitalista, hanem szocialista fejlődése számára nyitotta meg az utat.

1945. április 4-e óta mérföldes léptekkel haladunk előre. Hazánk elmaradt mezőgazdasági országunkból ipari országgá vált. Népünk elnyomott, tudatlan népből szabad, saját sorsát maga irányító, művelt néppé lett. Fărădhatatlan munkánk, a szocializmus építése

harcban kifejtett erőfeszítéseink szerte a világon megbecsülést szereznek a magyar népnek. Így vált legnagyobb nemzeti ünnepünké április 4-e azért is, mert ez a nap nemcsak történelmi emlék, nemcsak lelkes meg-

emlékezés egy dicsőséges évfordulóról, hanem a magunk művelt, magunk munkáját is ünnepe-
ezen a napon. Mi adott a magyar népnek erőt ahhoz, hogy nyolc esztendő alatt a halállal fenyegető katasztrófa székétől nemzeti létének eddig legmagasabb csúcsára érjen? Az, hogy Lenin, Sztálin tanítása alapján olyan megacélosodott, biztoskezü vezetője van népünknek, mint a Magyar Dolgozók Pártja, élén a magyar nép legnagyobb, legszerettebb fiával, Rákosi elvtárral, aki biztos kézzel vezeti hazánkat a béke, a boldog jövő felé. Az, hogy az április 4-vel született szabadság árnyékában szemünk láttára alakult ki a párt nevelte munkásosztály körében az új szocialista típusú munkás, aki már nemcsak tulajdon munkájáért és üzeméért, de az egész hazája sorsáért felelősséget érző munkás típusa. De ez a felelősség csendül ki nap, mint nap dolgozó parasztságunk magatartásából is, mely felszabadult, boldog életét odaadóbb, jobb munkával halálja meg. S a párt tanítása nyomán, a Szovjetunió gazdag tapasztalatai alapján mind nagyobb számban lépnek dolgozó parasztlaink a felemelkedés egyedül biztos, — a társas gazdalkodás útjára.

Erőt adott az, hogy a néphez hű értelmiség nagy odaadással és felelősséggel segíti elő népünk közös ügyének megvalósítását. Új értelme és tartalma lett a hazaszeretletnek, amely hazaszeretlet nemcsak szép szavakban és fogadkozásokban, hanem mindenekelőtt munkahösterlekben nyilvánul meg. És mint már

annyszor, most is, amikor egész népünk lelkesedéssel készült április 4-e nagy ünnepére, ez mutatkozott meg. A Sztálin Vasmű építői felhívására üzemünk, termelőszövetkezeteink, gépállomásaink és állami gazdaságaink, a dolgozó parasztok százai és ezrei csatlakoztak a »Felszabadulási Hét« célkitűzéseinek valóra-vallásához. Ezt bizonyítják azok a lelkes felajánlások, amelyek április 4-e méltó megünneplésére születtek; így például Kojnok Ilona, a Békéscsaba-i Kötöttárugár dolgozója vállalt 200 százalékban teljesítet; ilyen vállalkozások eredményezték, hogy a Kötöttárugár már 28-án teljesítette az első-negyedéves tervét. Vagy a gyulai Harisnyagyárból Gyepes Péter-né-fejelő, aki 225 százalékban teljesítette a tervét. De az egész üzem lelkes, odaadó munkája eredményeként itt is március 28-ra teljesítették a negyedéves tervet. Ilyen munka eredményeként tudta az Orosházi Finommechanikai üzem is az első-negyedéves tervét már március 20-ra teljesíteni. És ezt így lehetne tovább is sorolni.

És mint annyszor, most is az ipari munkásság példája nyomán a falu is a munka új hőstettei születtek meg. Gépállomásaink tavaszi idényterveket április 1-ig teljesítették. Ebben a nemes harcban emelkedtek ki olyan kiváló traktorosok, mint a kondorosói gépállomáson Nagy József és váltótársa, akik szerda estig 572,6 normálhodat teljesítettek. Vagy mint a fiatal DISZ-tag Magyar János és váltótársa, Várnagy Zoltán, ketten 35 évesek, akiknek munkáját az egész ország figyelemmel kíséri, az ország 3. helyezettiséget tartják biztos kézzel. De ezzel találkozunk termelőszövetkezeteinkben is, mint a gyulai »Petőfi« termelőszövetkezetnél, amely az elmúlt évi egész munkája eredményeként épp a minap nyerte el a földművelésügyi miniszter vándorzászlaját és 10.000 forintot. Az idén már több mint 10.000 forint értékű zöldségféléket szállítottak a Mezőkertnek. Ezt bizonyítja a Békéscsaba és Orosháza között indult nemes versengés, amely a termelési feladatokat, az állam iránti kötelezettségek teljesítésének jobb megoldásáért folyik. De az egyénileg dolgozó pa-

raszlok körében is lelkes mozgalom bontakozik ki, amely a termelési feladatokon túl az állam iránti kötelezettségek teljesítésében nyer kifejezést. Több mint tízezer dolgozó paraszt tett felajánlást, amit mintegy nyolcezer becsülettel teljesített. Közülük a Békéssámsóni Igaz Imre a félévi tojásbeadását már március 28-án 143 százalékra teljesítette, vagy Kevertésen Csordás Péter, aki az elsőnegyedévi tojásból 140, baromfibiól 300, tejből 100 százalékra teljesítette beadását. Akik ezeket az eredményeket elérték, tudják, hogy minden új iparcikkkel, minden szemgabonával, minden darab tojással, minden kilogramm hússal, minden liter tejjel, amelyet államunknak kötelezettségük teljesítése fejében adnak, öt éves tervünk győzelmét, hazánk további erősítését segítik elő.

Mindez a lelkesen kibontakozó munkalendület, helytállás a termelés, a békefront rákéses szakaszán, azt a töretlen akaratot bizonyítja, hogy népünk nemcsak az eredményeket támogatja, hanem új országot építő nagy tervünkre is gondol, mert tudja, mint ahogy azt az elmúlt nyolc esztendő is bizonyítja, hogy az amerikai imperialisták és csatlósai egy pillanatra sem nyugodtak bele abba és nem képesek egyszerűen tudomásul venni, hogy a hatalmuk és befolyásuk Magyarországon végkép megdőrt. Egy pillanatra sem nyugodtak bele abba, hogy hazánk, amely évtizedeken keresztül engedelmes eszközként szerepelt a világimperializmus minden gyalázatos nemzetközi kalandjának tervében, 8 évvel ezelőtt örökre kiszakadt az imperializmus halálos rendszeréből. Az elmúlt nyolc év azonban nem csupán a letűnt uralkodó osztályok maradványainak megújuló kétségbeesett ellenállásáról beszél, hanem az elmúlt nyolc év a bukott társadalmi rend, az uralkodó osztályok maradványainak a legsúlyosabb vereségét és a magyar nép legdöntőbb győzelmét is megnozta.

Elsőszben mondhatjuk el hazánk történelmében, hogy az országgyűlés egész munkálkodásában hiánytalanul megfelelt népünk bizalmának, mert az első országgyűlés volt, amely az egész dolgozó nép osztatlan bizalmát bírta. Ez az első magyar országgyűlés, melynek képviselői között nem volt nagybirtokos, se bankár, se semmiféle kapitalista. Ezért hozott és hozhatott ez az országgyűlés olyan törvényeket, amelyek minden betűjükkal az országgyűlés programjának megvalósítását, a dolgozók millióinak érdekeit, boldogulását szolgálják. Ezért iktathatta törvénybe népünk alkotmányát, fogadhatta el a békéről szóló törvényt, népünk életét boldoggá tevő öt éves tervünket. Dolgozó népünk méltán jegyezheti törté-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Koszorúzási ünnepség a gellérthegyi és a Kossuth Akadémia előtti szovjet hősi emlékműveknél

Felszabadulásunk nyolcadik évfordulója alkalmából koszorúzási ünnepséget rendeztek Budapesten a gellérthegyi és a Kossuth Akadémia előtti szovjet hősi emlékműveknél.

A gellérthegyi koszorúzási ünnepségen megjelent népünk szeretett vezére, Rákosi Mátyas elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja főtitkára, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke. Résztvett az ünnepségen Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke. Ott voltak Gerő Ernő, Nagy Imre, a minisztertanács elnökhelyettesei, Kristóf István, a SZOT elnöke, Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai és a magyar politikai, gazdasági és kulturális élet számos más vezető személyisége. Résztvettek az ünnepségen J. D. Kiszeljov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete és a többi baráti állam budapesti diplomáciai képviselői.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után elsőként a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa nevében Rákosi Mátyas elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja főtitkára, a minisztertanács elnöke és Gerő Ernő elvtárs, a minisztertanács elnökhelyettese, helyezték el a koszorút az emlékmű talapzatára. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának koszorúját Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke

helyezte el. A Szovjetunió magyarországi nagykövete nevében J. D. Kiszeljov nagykövet helyezte el a koszorút az emlékmű talapzatára.

Ezután a baráti országok, a testvéri kommunista pártok képviselői koszorúzták meg az emlékművet. Koszorút helyeztek az emlékmű talapzatára a néphadsereg, a budapesti városi tanács és a tömegszervezetek képviselői, valamint a politikai és társadalmi élet több más képviselője. Megjelent a koszorúzáson V. R. Rojko altábornagy, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, a Dolgozó Ifjúság Szövetségének koszorúját helyezték el ezután az emlékmű talapzatán.

Pontosan tíz órakor kürtöző jelezte, hogy megérkezett Farkas Mihály hadserégtábornok, honvédelmi miniszter, az MDP Politikai Bizottságának tagja.

Elsőként Farkas Mihály hadserégtábornok, honvédelmi miniszter helyezte el az emlékmű talapzatára a magyar néphadsereg koszorúját. V. R. Rojko altábornagy a Szovjetunió magyarországi nagykövete nevében koszorúta meg az emlékművet, majd a baráti országok képviselői helyezték el a koszorúkat az emlékmű talapzatára. Az államvédelmi hatóság, az államrendőrség, a Dolgozó Ifjúság Szövetségének koszorúját helyezték el ezután az emlékmű talapzatán.

Testvéri népek táviratai felszabadulásunk évfordulójára

Április 4-ét soha el nem múltó hála jegyében ünnepük meg a magyar dolgozók, ennek a napnak az évfordulójára, amikor a szovjet csapatok teljesen felszabadították Magyarországot a német fasiszták hódító igája alól, velünk ünnepelnek a szovjet dolgozók is. Velünk ünnepelnek a népi demokratikus államok dolgozói is, akik ma szintén nagyszerű sikereket érnek el a szocializmus építésében. Velünk ünnepelnek a Kínai Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a lengyel, csehszlovák, román, német, az albán, bolgár és mon-

gol népköztársaságok dolgozói. Örömmel és lelkesedéssel kísérik nagyszerű eredményeinket és erről a lelkesedésükről számolnak be azok a táviratok, melyek óráról-órára érkeznek a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségéhez, Rákosi elvtárhoz.

További sikereket és eredményeket kívánunk országépítő munkánkhoz a kapitalista államok kommunista pártjai is, azok az országok, melyek nem tudták elküldeni küldötteiket az április 4-i ünnepségekre, táviratban emlékeznek meg felszabadulásunk 8. évfordulójáról.

A vezéreikk folytatása

netének legdicsebb lapjaira: hogy az 1949-ben megválasztott országgyűlés a békehare, az eddig elért eredményeink parlamentje volt. A most lezáruló országgyűlés egész munkáját a békeszerető népek baráti együttélésének, a béke megvédésének magaslatos eszméje halotta át, fűzte még szorosabba a kölcsönös segítség és barátság kapcsolatát a testvéri népi demokráciákkal.

Boldog felszabadult életünk 9. évébe lépünk. Ezt az évet felelőssége legteljesebb tudatában dolgozó népünk még szilárdabbá kovácsolja, hanem azzal is, hogy munkáját április 4-e után nem csökkendő, hanem fokozódó lendülettel folytatja tovább, hogy továbbfejlessze a Felszabadulási Hét hazafias mozgalmát, s a termelő munka további fellendítésével, új sikereit kivívásával mutatja meg erejét, szabadságszeretetét és ragaszkodását a Rákosi Mátyas elvtárs által vezetett Magyar Dolgozók Pártja iránt.

gét még szilárdabbá kovácsoljuk, hogy mélyítsük népünk szeretetét és ragaszkodását nagy pártunk iránt.

Dolgozó népünk pártunk iránt tanúsított szeretetének és ragaszkodásának lesz nagy, impozáns megnyilvánulása a május 17-én megtartandó országos választás. És nemcsak a választások napján lévő egységes, félreérthetetlen állásfoglalásával fogja bizonyítani szeretetét és háláját Rákosi elvtárs iránt, hanem a Magyar Függetlenségi Népfrontra adja szavazatát, hanem azzal is, hogy munkáját április 4-e után nem csökkendő, hanem fokozódó lendülettel folytatja tovább, hogy továbbfejlessze a Felszabadulási Hét hazafias mozgalmát, s a termelő munka további fellendítésével, új sikereit kivívásával mutatja meg erejét, szabadságszeretetét és ragaszkodását a Rákosi Mátyas elvtárs által vezetett Magyar Dolgozók Pártja iránt.

Használjunk ki minden percet a tavaszi munkák sikeréért

Mezőgazdasági dolgozóink közül számosan tettek vállalatot arra, hogy április 4-ét, felszabadulásunk évfordulóját a tavaszi munkák határidő előtti elvégzésével ünneplik. Az elmúlt napokban már több géppálya, és termelőcsoport dolgozóit jelentették, hogy határidő előtt teljesítették vállalatukat. Bár értünk el jó eredményeket a tavaszi munkák során, meg kell mondani, hogy ezek az eredmények távolról sem kielégítőek. Hat nap múlva lejár a tavaszi árpa, kukorica, napraforgó vetésnek határideje, mégis alig van olyan járásunk, ahol már teljesítették a tervet. Nem használtuk ki a rendkívül kedvező időjárás minden percét a tavaszi munkák gyors befejezéséhez.

A legjobb eredményeket a tavaszi munkákban a mezőkövesházi járás dolgozói érték el a

tavaszi árpa vetésénél, de a napraforgóvetésnél még itt is sok a lennivaló.

A legnagyobb lemaradás a gyogyomai és szeghalmi járásokban van, ahol nemhogy a vetés, de még a szántás sem halad megfelelően. Arra hívtakoztak, hogy a talaj állapota nem megfelelő. Ez nem indokolt, mert a sarkadi járásban hasonlóan szikes talajok vannak, a járás mégis a legjobbak között van.

A lemaradásnak egyik igen nagy oka az, hogy nem fordítanak kellő gondot arra, hogy a kulákok a tulajdonukban lévő területeken elvégezzék a tavaszi munkákat.

A tavaszi munkák meggyorsításának egyik akadálya az is, hogy a verseny nem lendületes, hiányzik az alapos értékelés, az élenjárók népszerűsítése nem

csak a községi vagy járási tanácsoknál, hanem a megyei tanácsnál is. A megyei tanács mezőgazdasági osztálya maga sem használja fel a tavaszi munkák meggyorsítására azt a fegyvert, amit a sajtó nyújthatna. Nem készítik el rendszeresen a sajtó számára a jelentéseket, így akarva, akaratlanul gátolják a legjobbak népszerűsítését, a lemaradók bírálatát.

A következő napokban sokkal nagyobb lendülettel kell végezni a tavaszi munkákat s tanácsainknak az eddiginél sokkal nagyobb gondot kell fordítaniuk a versenymozgalom fejlesztésére. Párt-szervezeteink pedig nyújtsanak nagyobb segítséget ezen a téren tanácsainknak, hogy a minisztertanács határozatának megfelelően, határidőre végezzük el a vetést.

A HÁROM CSERI

A motor zúgása erősebb lett, a kerekek megszűntek, kicsit ugrott a gép és a nagy DT 54-es Sztálin-nyezc elindult a tábla szélén.

— Igyekszünk, de az nem lehet a minőség rovására. Jól is akarunk dolgozni. Vállaltuk is — mondja csöndesen. Aztán elindult vissza a bódéhoz. Leült.

— Ot óránként váltjuk egymást, meg mikor hogy — fordult hozzá. — Öcsém és én megértjük egymást. Most a másik öcsém, Imrét szeretnénk leahagyni. Vele vagyunk párosversenyben.

Még beszél, kisé mosolyog, de azért komoly. Szeme a traktorost követi, állandóan figyel a motor bűgését, nincs-e valami hiba. Minden nap átnézik minden csavart, hogy megelőzzék a gép kiesését, mert e: a versenyben is hátráltatná őt, meg a herének is a földben kellene már lenni.

— Olyan gyorsan telnek a napok — szólal meg hirtelen — újra itt a tavasz, mindjárt, itt a nyár is. Amikor Dumántól a Vörös Hadsereg utólérté csapatunkat, nem gondoltam, hogy itt szántok a géppel. Akkor fogásba estem és fogoly is voltam egy óráig. Hazaszedtek, azt mondta az egyik szovjet katona: szabadság van. Boldogan jöttem haza családomhoz, feleségemhez. Örültem a szabadságnak, de tovább nem is gondolkodtam azon, mit jelent az, hogy szabad vagyok. Apámék itt dolgoztak a gazdaságban, tehenészek voltak. Örültek, hogy hazajöttem. A két öcsém: Jancsi, meg Imre meg oda voltak.

1947 májusában jött haza János. Imre már előző évben is itthon volt. Én már akkor traktoron dolgoztam és tudtam, éreztetem már akkor annak a szov-

jet katonának a szavát. A két öcsém is a gazdaságba jött dolgozni. Kocsisnak.

Szerettem a gépet mindig. Igyekeztem jól dolgozni. Magamnak dolgoztam. Bizony sok múlik egy traktoristán. Mert ha nem adja meg azt a munkát a földnek, amit az kíván, a termés szűnyel meg. Én pedig jó termést akartam elérni. Erről beszéltünk a párttitkár elvtársal is több ízben.

1949-ben lettem párttag. Érezttem, nagy dolog ez. Tudtam, ezentúl meg jobban kell dolgoznom. Igyekeztem megállni a helyem. — Itt Cseri elvtárs megáll beszédeben. Ráguj, egy kis csend után folytatja.

— Imre 1950-ben ült traktorra, 935-ös gépe volt. Neve dobált izben került a versenytablóra, tehát úgy dolgozott mint egy Cserinek kell. Mert, egy Cserinek nem szabad ám szégyent hozni a családra. — Egy kicsit elmosolyodik.

— Az elmúlt évben 1600 normálhold volt a tervem. 2700 normálholdat teljesítettem. Szép kezesem. Jól éltünk. Legnagyobb öröm akkor ért, amikor munkámért megkaptam a sztálinovista oklevelet. Anyám meg is könnyezett. Azt a pillanatot soha sem fogom elfelejteni. Ekkor újra eszembe jutott annak a szovjet katonának a szava. Szabad vagyok.

Most egész télen dolgoztunk. Mind a hárman. Szeptemberben magam mellé vettem az öcsémet Jánost. Hadd tanuljon, ismerje meg a gépet ő is. Megfogadtam, sztálinovistát faragok belőle. Imre is DT-54-es gépet kapott és azon dolgozott.

— No, bátyám — mondta még januárban Imre — versenyezzünk. Komoly versenytárs lett az Öcsém — nevette el magát. — Mindig a sarkamat taposta. Persze, mi sem hagytuk magunkat Jánossal. Mikor szabad időnk volt kö-

zösen megbeszéltük, milyen üjtésai vannak neki, vagy nekem. Mert akármelyikünk nyeri is meg a versenyt, mindketten nyertünk.

Olyan sokszor elmondom odahaza is, mikor az ölemben ültem a kistáram, mi lett volna belőle is, ha a szovjet katonának nem hozzák meg a szabadságot. A nagyobbik fiam már kilenc éves, jól tanul. Mondom is neki, tanuljon, tanuljon jól, mert mi erősen fogjuk a kormánykereket. Az iramból sem adunk, tartjuk magunkat.

Az éjjel vetünk. Három vetőgépet kapcsolunk össze, úgy jobban halad. Valahogy be kell hozni a lemaradást. Igaz, most Imrék gépe is javítás alatt van, de éjjel is javítják. Alkonyatra készen lesznek.

Feláll, a sapkát fejére teszi. — Bocsáson meg, megyek leváltom az öcsémet, Janit, hadd beszéljen egy kicsit ő is. Lipcsai Mária.

TÁVIRATOK

DRÁGA RÁKOSI ELVTÁRS!

A békésmegyei ÁMG Megyei Igazgatósága jelenti, hogy hazánk felszabadulásának ünnepére tett felajánlásunkat határidő előtt teljesítették. Talajmunkában 101,4 százalékra, ösztroktor munkában 102,1 százalékra teljesítették tavaszi tervüket. Vállaljuk, hogy tavaszi tervünket június 10-ig 130 százalékra teljesítjük.

Forgács József megyei igazgató.
Csatári Béla pol. oszt. vezető.

*

MDP BÉKÉSMEGYEI BIZOTTSÁGA,

BÉKÉSCSABA

Mi, a tótkomlói géppálya dolgozói örömmel jelentjük a Megyei Bizottságnak, hogy tavaszi tervünket 110 százalékban teljesítettük. Ismerve kötelességünket, törelessen lendülettel harcolunk tovább a szocializmus építéséért.

Tótkomlói géppálya dolgozói

A géppályások legjobb traktorosai

A Felszabadulási Hét versenyében az április 2-i jelentések szerint a géppályások legjobb traktorosainak rangsora a következő:

1. TÓTH LÁSZLÓ és váltótársa, KARAKÓ ANRÁS (Harta) 611,2;
2. NAGY JÓZSEF és váltótársa, UHLÁR JÁNOS (Kondoros) 572,6;
3. MAGYAR JÁNOS és váltótársa, VÁRNAGY ZOLTÁN (Kondoros) 540,9;
4. TÓTH SÁNDOR és váltótársa, TÓTH FERENC (Nagyigmánd) 531;
5. PIROS ISTVÁN és váltótársa, KISVÉRO JÓZSEF (Pusztaszabolcs) 494;

6. SÓLYOM IMRE és váltótársa, SZABÓ GÁBOR (Sárrétudvari) 488,2;

7. DANCÓS SÁNDOR és váltótársa, DOLEZSÁN KÁROLY (Battonya) 460,4;

8. K. SZABÓ ISTVÁN és váltótársa, VARGA ISTVÁN (Károly) 458;

9. GORZÁS ANTAL és váltótársa, MÓLNÁR IMRE (Hajdúszoboszló) 444;

10. VERES LAJOS és váltótársa, MÓLNÁR LÁSZLÓ (Egyek) 438,4 normálholdal.

A világ népe

A sztálini es

A rádió és az újságok elsőjén szívet dobogtatnak, adtak hírt a világ vezetőinek a Lenin, Sztálin ünnepén haladó kommunizmus szovjet nép újabb diadaláról. A számok azt adják barát-
késég, az egész világ tudja, hogy a szovjet nép, a szovjet népi demokrácia hősei által megvalósított modern ipari és gazdasági technika, a növekvő melékénység eredményeként a Szovjetunió minisztertanácsa a Szovjetunió Kommunista Pártjának hozott az élelmiszer és iparcikkek árának újabb arányu leszállításáról.

A határozat még boldogabb megelégedettség, derűsebb munkát a Szovjetunió valamennyi dolgozójának arcára, még nagyobb erőt, ösztönzést ad számukra. Termelés minden téren valószínű. Hasonló hatást vált ki az árleszállításról szóló határozat népi demokratikus országok népén. Hasonló hatást vált ki az elnyomásban szenvedő nemzetek között.

A szovjet dolgozók máris dík izben ünneplik a Sztálin pártja, a szovjet kormány hasonló intézkedéseit. A megőst árleszállítás mindegyike nyújtott a szovjet dolgozók kedésére, alkotó készsége s szárnyat kapott népgazdas-

A Turkmén Főcsa

Már harmadik éve, jeződi nyári forróságban, méter téli tagban egyaránt, torna-önfeloldozó dol-
goznak a Turkmén készítő Főcsatorna építői. A medré több mint ezer tagú hidrol Turkmén Geológiai rendez Intézet északi és déli munká expedíciói hatalmas eléri a utat tettek meg a köbmé csatorna vonalán az Amu-Darjától a hétéze Káspi-tengerig, felbe- esülhetetlen munkát végeztek a sivatag tanulmányozása terén. lag gé kerrel technil Darja medrét vizsgálgják. Nemsokára nem v megkezdődik a gát fizikai és a vízierőmű épít. Mul Tashba sek sz Idén nyáron befe- nem y

A KO

Országunkban nincs olyan be ahová ne jutnának el a moszk transzformátorgyár készítmény. Az «MTZ» védjeggyel ellátott szülékeket és műszereket ott hatjuk a tudósok laboratóriumában, a szénbányákban, az er munkáknál, az új építkezéseknél és mindenütt, ahol csak vil mosenergiát használnak.

A transzformátorgyár egyik hatalmas műhelyében lázas munkát folytat. A műhely közepén ma nem a mennyezetig érő hatalmas transzformátor áll. Csak az alkarószemek elszállítására hatna vasúti pótkocsis szükséges.

A transzformátor készítői go dolgában ott vannak az óriási vi erőművek és csatornák, vasútvonalak és bányák, kultúrpaloták, iskolák építői között. Maguk elő látják az építők örömteli arc-

A világ népeinek mutatnak példát a kommunizmust építő szovjet emberek

A sztálini eszme, a szovjet nép újabb győzelme

A rádió és az újságok április elsején szívet dobogató számokat adtak hírül a világ dolgozóinak a Lenin, Sztálin nyomdokain haladó, kommunizmust építő szovjet nép újabb diadaláról. Ezek a számok azt adják barát és ellenség, az egész világ tudtára, hogy a szovjet nép, a szovjet hazafiak, a termelés hősei által megvalósított modern ipari és mezőgazdasági technika, a növekvő termelékenység eredményeként a Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista Pártja határozatot hozott az élelmiszer és iparcikkek árának újabb nagyarányú leszállításáról.

A határozat még boldogabb, még megelégedettebb, deresebb mosolyt fakaszt a Szovjetunió valamennyi dolgozójának arcára, még nagyobb erőt, ösztönzést ad számukra a termelés minden téren való növelésére. Hasonló hatást vált ki az árleszállításról szóló határozat a népi demokratikus országok valamennyi becsületese dolgozójából is, de szívesebb és keményebb harcra ösztönzi szabadságuk kivívásáért, az elnyomásban sínylődő imperialista országok népeit is.

A szovjet dolgozók már hatodik ízben ünneplik Lenin, Sztálin pártja, a szovjet kormány hasonló intézkedéseit. A megelőző öt árleszállítás mindegyike nyomán nőttönként a szovjet dolgozók lelkesedése, a kőművesek szintén szívesen kapott népgazdaságuk

minden területén a termelés növekedése. A szovjet ipar összeredmése 1940-hez viszonyítva 1952-ben 223 százalékkal növekedett. A háború előtti évekhez viszonyítva ugrásszerűen emelkedett a szovjet mezőgazdaság terméshozama is. Például búzából az elmúlt évben 48 százalékkal termeltek többet, mint 1940-ben. A gyapottermelés 47, a cukorrépa-termelés 31 százalékkal multa felül a háború előtti termelést. A termelés minden téren való növekedése teremtette meg azt a történelemben példa nélküli álló bőséget, amely ma a Szovjetunióban van, ez tette lehetővé az újabb árleszállítást.

A szovjet nép minden nap elteltével közelebb kerül a sztálini eszme ragyogó célkitűzésehez, az anyagi és kulturális jólétük maximális kiélégítéséhez. Az 1947 óta végrehajtott öt árleszállítás nyomán az élelmiszer és iparcikkek 1952-ben 50 százalékkal váltak olcsóbbá az 1947-es árakhoz képest. A mostani 5 és 50 százalék közötti élelmiszer és iparcikkeszállítás újabb hatalmas anyagi jólétet jelent a szovjet nép számára.

Az újabb árleszállításról szóló határozat tanulmányozása jöleső örözzel vésődik tudatunkba. Jól esik tudni, hogy a szovjet dolgozók 10 százalékkal olcsóbban vásárolhatják a kenyert, a péksüteményeket, a rizst, borsót, 15 százalékkal olcsóbban a marhát, sertést és juhhúst, 50 százalékkal ol-

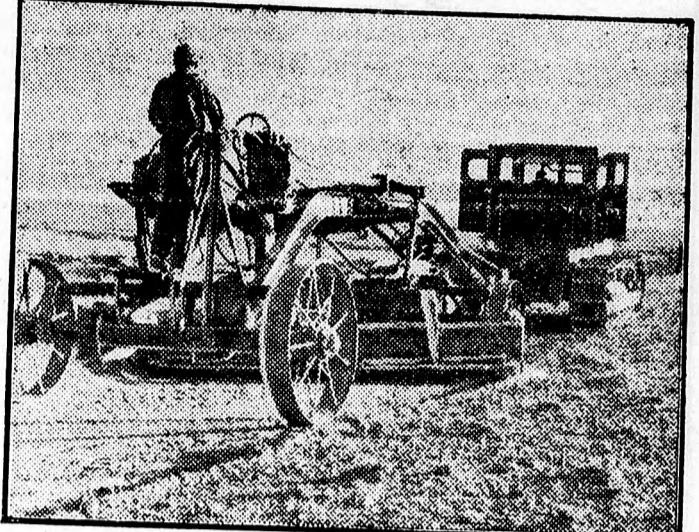
csóbban a különböző zöldség és gyümölcsféléket, 15 százalékkal a gyapotot, 5 százalékkal a gyapjúszövet, 14 százalékkal olcsóbban a konfekció készítményeket és így tovább az élelmiszer és közhasználati cikkekkel.

A hatalmas Szovjetunióban végrehajtott hatodik árleszállítás örömei és bizakodással tölti el hazánk és a népi demokratikus országok valamennyi becsületes dolgozóját. Újra bizonyosságot nyert, hogy az az egyedül helyes út, amelyen nagy pártjaik, tanítók és vezetőik mögött felsorakozva, biztos léptekkel haladnak a népi demokratikus országok népei, a Szovjetunió állandó testvérei, anyagi és erkölcsi támogatása közben. Hazánk és megyénk dolgozóit is állhatatosabb és fokozottabb munkára, haragra, a tervek teljesítésére, a vetés és a növényápolás idejében való elvégzésére kell, hogy ösztönözze a Szovjetunióban történt újabb árleszállítás. Emellett ösztönzést kell nyújtsanak dolgozóink az ellenség ellen vívott még kerülhetetlenebb harcra.

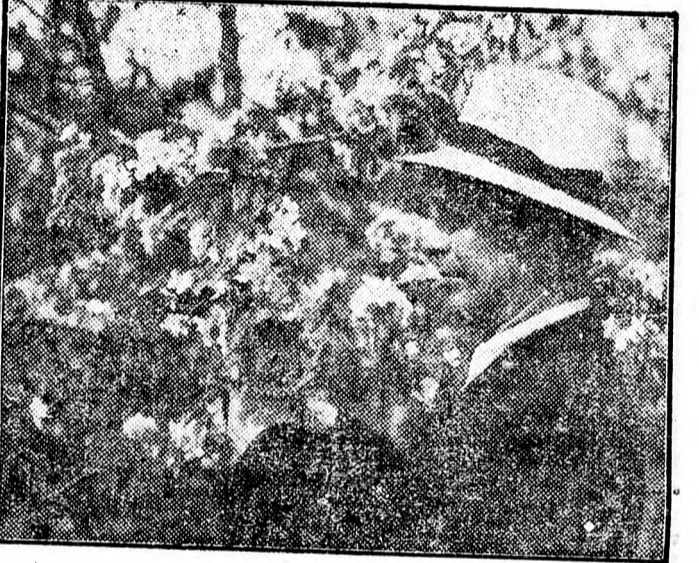
A szovjet nép életszínvonalának ez újabb ugrásszerű emelkedése még nagyobb kitartásra és meg nem hátráló, eszintább harcra ösztönzi az imperialisták elnyomásában sínylődő népeket is. Még nagyobb elkeseredést vált ki belőlük az, hogy az amerikai imperialisták szolgálatában álló kormányuk túlfeszített hadigazdálkodása következtében náluk nem a jólét, hanem a nyomor, a nélkülözés növekszik. Egyre csökken a közszükségleti cikkek és az élelmiszerek termelése s mind nagyobb méreteket ölt a dolgozók kiszármányolása. 1952-ben 1951-hez viszonyítva Belgiumban 5, Dániában 4, Angliában 3, Svédországban 2 százalékkal csökkent az ipari termelés s a mezőgazdasági termelés Norvégiában és Dániában 6, Ausztriában 5, Angliában és Svédországban 4 százalékkal volt alacsonyabb.

Amilyen mértékben öröm tölti el hazánk valamennyi becsületes dolgozóját a Szovjetunió népének példaképünknek jóléte láttán, épp olyan mértékben növekszik együttérzésünk az elnyomott népek szenvedései láttán s kerülhetetlen gyűlöletünk a háborús gyújtogató rabtartóik, az imperialisták ellen. Ez a kettős érzés fejleszt bennünk a cselekvő készséget, ez ad erőt ahhoz, hogy pártunk mögött még szilárdabb egységben felzárkózva, megvalósítsuk a boldog, megelégedett életünket szolgáló célkitűzéseinket. Ez ad erőt ahhoz, hogy teljes egészségben betöltsük rohambrigád szerepünket a népek szabadságáért, békéjéért folyó harcban.

Szovjet élet KÉPEKBE

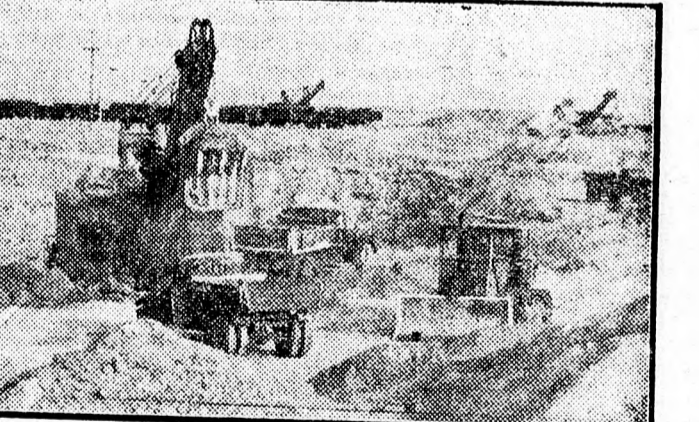

Szovjet-Tadzsikisztánban évről-évre szélesedik a gyapot vetésterülete. Újabb földeket vonnak művelés alá. A képen: új gyapotföldek egyengetése a leninabádi területen fekvő «Lenin» mezőgazdasági területen. (Foto V. Noszkov.)

A szovjet agronómiai tudományos kutatóintézetek nagy gondot fordítanak a mécsurini tanítás megvalósítására. A tudósok kollektívái újfajta gyümölcstermő növényeket termesztnek és lehetővé teszik a déli növények meghonosítását északon.

Az Ukrajnai Gyógyótermesztő Tudományos Intézet a kollektívának és szovhozoknak újfajta fagyálló, korai érő cseresznyeszemelket juttat. Sz. Duka, az Intézet Sztálin-díjas igazgatója több mint húsz újfajta cseresznyét termesztett. A képen: Sz. Duka Sztálin-díjas, az intézet kertjében megfigyeli az általa kitermesztett «2. sz. kiadás» új cseresznyefa virágzását. (Foto V. Judin.)

Napról-napra szélesebbkörűvé válik a munka a Turkmén Főcsatorna építkezésén. Tahia-Tas körületben az Amu-Darja vize már elérte a pusztákat. Földkotrók, exkavátorok, bulldozerek hordják az óvszázados kara-kumi homokot. Ez év nyarán a vízellátó csatorna 8 kilométeres medervonalán túlhaladva megkezdődnek a csatorna fővonalának munkálatai. A képen: a tahia-tasi vízellátó csatorna építkezésén az «Uralec» exkavátorok kiemelik a talajt.

Kolesznyik is, S a tribünről Kolesznyikra mosolygott Sztálin elvtárs...

Joszif Vicsarionovics Sztálin halálának híre mélyen megrendítette Ivan Kolesznyikot. A súlyos vesztés azonban nem törte meg sem őt, sem munkatársait. Kolesznyik az utóbbi napokban fokozta munkaterméseit. Műszakonként lea ább kétszeres normát teljesít, hogy ezzel is tebi-nyomítsa hűségét Lenin-Sztálin nagy pártjához.

A sztálinista példáját sokan követik. Közük van Viktor Ipatov, Jevgenyij Bakajev művezető részlegének legjobb szereplője is. Az a brigád például, amelyben Ipatov dolgozik, a sztálingrádi vízierőmű számára már húsz transzformatort szerelt össze.

A Turkmén Főcsatorna építésének hírei

Már harmadik éve, júniári forróságban, téli fagyban egyaránt, önfeláldozóan dolgoznak a Turkmén Főcsatorna építői. A több mint ezer tagú Turkmén Geológiai Intézet északi és déli expedíciói hatalmas utat tettek meg a csatorna vonalán az Amu-Darjától a Káspi-tengerig, felbecsülhetetlen munkát végeztek a sivatag tanulmányozása terén.

A talajkutatók ezidőszerint az Amu-Darja medrét vizsgálják. Nemsokára megkezdődik a gát és a vízierőmű építése az Amu-Darja alsó folyásán.

Idén nyáron befe-

jeződik a nyolckilométeres vízellátó csatorna építése. Az építők erre az időre elkezdték a csatorna medrét, felépítik a hidrotechnikai berendezéseket. A földmunkák terjedelme eléri a 2 és félmillió köbmétert. A csatorna építése folyamán a hétezer köbméter betont raknak le.

A vízellátócsatorna földmunkáit kizárólag gépek végzik. Sikeresen alkalmazzák a technika vívmányait. Az emberek itt már nem végeznek nehéz fizikai munkát.

Múlt évben Tahia-Tasban, az építkezés színhelyén még nem volt vasút és a rakományok szállítása nagy nehézségekbe ütközött. A vasúti szerelvények most már szakadatlanul közlekednek a Turkmén Főcsatorna felé.

Tahia-Tasban nagy teljesítőképességű villamos erőművet is építenek. Az erőmű még ebben az évben megkezdí az áramszolgáltatást.

Nincs messze a nap, amikor a Turkmén Főcsatorna két szalagként átszeli a Kara-Kum végtelen pusztaságait. A csatorna vizével öntözött földön több gyapot terem majd, mint például egész Egyiptomban.

A KOMMUNIZMUS JEGYÉBEN

(I. Gribov és P. Kuznicsjev cikke nyomán)

Országunkban nincs olyan hely, ahová ne jutnának el a moszkvai transzformatórgyár készítményei. Az MTZ védjegyvel ellátott készülékeket és műszereket ott látjuk a tudósok laboratóriumáiban, a szénbányákban, az erdőmunkáknál, az új építkezéseken és mindenütt, ahol csak villamosenergiát használnak.

A transzformatórgyár egyik hatalmas műhelyében lázas munka folyik. A műhely közepén majdnem a mennyezetig érő hatalmas transzformátor áll. Csak az alkatrészek elszállítására hat nagy vasúti pórkocsis szükséges.

A transzformátor készítői gondolatban ott vannak az óriási vízierőművek és csatornák, vasútvonalak és bányák, kultúrpaloták és iskolák építői között. Maguk előtt látják az építők örömteli arcát,

amint megpillantják az ő gyártmányukat.

Az ebédszünetben Mihail Runjancev főművezető részlegében a mérnökök és a technikusok a dolgozókkal közösen megbeszélést tartottak. A megbeszélés tárgya: hogyan lehetne még gyorsabbá tenni a nagy sztálini építkezések számára készülő új transzformátorok szerelését.

A részleg kollektívája a megbeszélés végén határozatot hozott: megfogadták, úgy dolgoznak, hogy 5 nagyteljesítményű transzformátort határidő előtt összeszerelhesse nek. Hasonló vállalkozásokat tettek a többi műszak dolgozóit is.

És tegnap éjszaka transzformátorokkal megrakott szerelvény gördült ki a gyár udvarából. A transzformátorok között volt két óriási teljesítőképességű transz-

formátor is, amelyet öt nappal az ütemtervben meghatározott idő előtt készítettek el a kollektíva dolgozói.

— Így járunk mi hozzá a kommunizmus építésének nagy ügyéhez — mondta Ivan Kolesznyik lakatos. — Sztálin eszméi megvilágítják számunkra a jövőt, a kommunizmusba vezető utat és új munkahöttekre biztatnak bennünket.

Kolesznyik becsületesen megálta helyét a Nagy Honvédó Háborúban a harcmezőn is. Nem hozott szegvényt arra a fegyverre, amelyet hazája, Sztálin elvtárs adott kezébe, 1945-ben tért vissza Moszkvába. A dícsőséges viszatérés után a vörös lobogókkal díszített Vörös-téren fogadta a hősként Sztálin elvtárs. A győzelmi díszszemlén ott menetelt a szovjet katonák soraiban Ivan

ga jelenti, felajánlában 1014 kakra teljesi tervün-

igazgató. vezető.

ÉCSCSABA

mmel je- tervünket ségünket, ocializmus

dolgozói

torosai

és váltótársn. (Sárrétudvari)

DOR és váltó- ÁROLY (Bat-

TAN és váltó- ÁN (Karcag)

L és váltótár- E (Hajdúbo-

S és váltótár- ZLÓ (Egyek)

keréért

járási taná- egyvei tanács- anács mező- maga sem aszi munkák a fegyvert, na. Nem ké- a sajtó szá- fgy akarva, a legjobbak maradóh hí-

okban sokkal kell végezni s tanácsaink- kal nagyobb niuk a ver- lésére. Párt- nyujtsanak zen a téren a minisz- ak megfele- rezzük el a

..... milyen új- ragy nekem. k nyeri is mindketten

sondom oda- olembó ül- lett volna jett katonák szabadságot, már kilenc- om is neki, l, mert mi anykerekét. munk, tart-

árom vető- se, úgy job- y be kell lgaaz, most s alatt van, Alkonyatra ejeére teszi. neyek le- fanit, hadd is. csei Mária.

* * *

Sokat szenvedett népünk ma a

szaba

Igy volt régen...

Régen, ha egy dolgozó kezébe van kulakcselédé. De nemcsak ő vette a tollat, akkor olyan levél irt ilyen levelet a minisztérium-született belőle, mint Hipszki Ist-

1943/VI/9/

irányfordulat, Hírelem a földművelésügyi miniszter

Alul írt átiratos becsületet

Hírek hogy én egy szegény és évek óta ember mind az ország konvencióra írték. Bátorke dem a kegyelmes miniszterium vezetőjét hábor után de it bekísértem akkor hoványig az ember nem tud nek felvilágosítani azt ami, hogy a Vörös János Jula Polgár mester írta az akas bejutni az az alót valok el utasított és ember nem engedni be az embert,

keresem akörvitéz

En családunk Máté János k. székelyi garda nál is most október elejére hátrazok és meg al kudarát kiseri gyereim és a gámmat nem a nagyja ter mészette ki a minifara ki vart ki

keresem a J. Kőrösi hátsóig nem tudják az utolsó arad utáni tanult hogy nem tudják a gazdasági elület miniszteri rendeletét a belgár mester írta hoz pech nem engedni be. Az ir vagyonként len a k. felvilágosítani miniszter ültet terdubi, a múltkor azo isten be is a kegyelmesnek

maradt átiratos becsület

keresem mel

Hipszki István

Gardaruga mel

Herczi tanya 1711/1

Békéscsaba

keresem

Igy segítik munkánkat a szovjet emberek

Elmondta: Lugóczki József, a kaszaperi „Lenin” tsz elnöke

REGÉN AZT TANITOTTÁK, hogy a más nyelven beszélő ember a magyar embernek ellensége. Ez a hazug állítás végére nyesen megdől, mikor hozzánk is berobogtak a Vörös Hadsereg harcosai. A szovjet ember szeretette meg számunkra a szabad életet, pedig más nyelven beszélnek, más ország a hazájuk. A szovjet emberek nemcsak akkor bizonyították be testvéri szeretetüket a magyar dolgozók iránt, mikor felszabadították, hanem aztán, azóta is segítik munkánkat, segítenek szebbé, könnyebbé tenni életünket.

Mi itt a szovjetekben minden nap, minden munkánkban érezzük a szovjet emberek segítségét. A hazánkban járt kolhoz parasz- tok elmondták módszereiket, elmondták hogyan érnek el magasabb terméseredményeket, hogyan művelik a földet. Igaz, nálunk nem jártak, de tanácsaik eljutottak a mi szovjetjeztünkbe is.

OLVASTUNK AZ UJSÁGOKBAN, szakönyvekben a szovjet talajsimítótól. Házilag elkészítettünk 3 db-tot s ezzel III. 24-re az összes területünkön befejeztük a simítózást. Így a talajnedvesség elpárolgását részben megakadályoztuk. Szovjet példára alkalmaz- zuk az öszekapcsoló gépeket is. Három vetőgépet kaposoltunk ösz- sze most a tavaszi vetésnél és a gépek után boronát szorultunk fet. Ezzel a módszerrel a vetési időt egyharmadára csökkentettük. De ezenkívül igen sok munkacélt takarítottunk meg. Azokat a munká- kát, amiket eddig öt ember végzett, most egy ember végzi el.

Az elmúlt évben próbaképpen 17 hold búzát, 11 hold tavaszi árpát vetettünk keresztoson. Ez egész évben külön volt a soro- san vetésnél. A terméseredményen is meglátszott. A 17 hold búzá- ból a szárazság ellenére is — 17 mázsás átlagtermést takari- tottunk be. Az árpa is megfizetett, 11 mázsás termést adott holdanként. Ez évben most minden kalászosunkat keresztoson ve- tettük. 200 hold búzát, 76 hold őszi árpát, 60 hold tavaszi árpát 30 hold zabot. A fejtárgyázásról sem feledkeztünk meg. A szov- jet kolhozisták is azt tanították, hogy csak félmunkát végzünk, ha nem öszességében alkalmazzuk az agrotechnikát. A műtrágyá- zást nálunk az asszonyok végezték.

KISÉRLETKEPPEN az elmúlt évben 20 hold kukoricát ve- tettünk négyzetesen. Ezen a 20 holdon négy-öt mázsával termett több holdanként, mint a régi módszerrel vetett kukoricán. Ez év- ben már mind a 250 holdat négyzetesen vetjük el. Egy régi gépváz- bót csináltunk szovjet mintára utalót. Ezzel vonalazzuk meg a föl- det és puskával vetjük el.

Beszéltünk már a szovjetekben arról is, hogy a pótbeporzást sem hanyagoljuk el. Ugy határoztunk, hogy az összes kukoricánál elvégezzük a pótbeporzást. De ezen kívül még 40 hold maghozó luernánál is. Két tag lóháton kötéllel végzi a pótbeporzást a harmat felszállta után.

EZEKEL A MÓDSZEREK KELL biztosítjuk a magasabb ter- méseredmények elérését. Ha pedig több lesz a termés, több lesz a közös és a tagság jövedelme.

Igy segítik szovjetjeztünk, munkánkat a szovjet emberek, a szovjet módszerek. Ezek a módszerek nem voltak ismereteseek ez- előtti hazánkban, tehát újak. De mi nem félünk az új módszerek al- kalmazásától, hiszen olyan emberek tanítottak meg a helyes alkal- mazására, mint a szovjet emberek, akik barátaink, testvéreink és mindenben segítenek nekünk.

hanem a többi szegény ember is. Az ilyen levelek legnagyobb része aztán papirkosárba, irattárba ke- rült, ott porosodott, senki sem törődött vele, még el sem olvasták.

Egy szabad szó sem hangozha- tott el a dolgozók ajkairól anél- kül, hogy Horthy pribékjeinek kor- bacsütése, bilincsesörgetése ne lett volna rá a válasz. Véleményt soha sem nyilváníthattak, mert gondos- kodtak arról a tökések, hogy meg- akadályozhassák őket. Endröd köz- ség dolgozói is jogukat követel- ták a 35-ös években a kizsákmá- nyoló uraktól, amibe benne volt a sajtószabadság is. Kérésükre azonban csendőrsortüz volt a vá- lasz. Számítatlan ehhez hasonló pél- dát lehetne felsorolni, ami mind azt bizonyítja; a dolgozók számára nem adott jogokat a múlt társa-

dalom. Egyszóval a szegény em- berek ügye továbbra is a sze- gény emberek ügye maradt az úri Magyarországon, a tökések nem intézkedtek. Azok pedig, akik a tökéseket segítették a kizsákmá- nyolásban, azokat jól megfizették az imperialisták, de akik az igaz- sárgért felemelték szavukat, azok- nak börtön volt a fizetség.

A minisztériumhoz küldött le- velekben a dolgozók kéressel for- dulnak, hogy javítsák meg sor- sukát és adjanak több kenyeret a gyermekek részére. De hogyan is intézhették volna el ezeket a le- veleket, hiszen a törvényeket ők hozták és céljuk az volt, hogy mi- nél jobban sanyargassák, nyúzzák a szegény napszámos embereket. A levelek nagyobb része papirkosár- ba, jobb esetben az irattárba ke- rült. Így »becsülték» meg Horthy idejében a dolgozók leveleit.

Jó munkával

ZSIROS KATALIN DISZfiatal, a békéscsabai Pamutszövő szta- hánovistája, április 4-én tisztelgetés- vállalata, hogy tervét 107,6 százalé- kra teljesíti. A »Felszabadulási Hét»-en vállalását túlteljesítette, 114 százalékot ért el. Jó munkájá- ért másodsor is megkapta a szta- hánovista oklevelet.

ünnepelnek

CSABA MARIA, a békés- csabai Pamutszövő fiatal sztaháno- vá, április 4-re vállalta, hogy 106 százalékra teljesíti. Vél- 111,8 százalékra teljesítette. Mária párttag és jó munká- kiérdemelte másodsor is a sta- hánovista oklevelet.

ÉPÜL, SZÉPÜL

a békéscsabai Kötöttáru gyár dolgozóinak élete A TERV SORÁN

Az üzem dolgozóinak élete nem sokban különbözött a múltban egy- mástól. Sötétség, nyomor, emberte- len kizsákmányolás jutott a Békés- csabai Kötöttáru gyár dolgozóinak is akkor. Piszkos, levegőtlen, sötét munkatermekben, rendetlen ösz- szeszállásban, zsúfolt gépek között 14—16 órát is dolgoztak felnöt- tek és gyermekek egyaránt.

— Nem könnyű ezekre a napok- ra visszaemlékezni — mondja Ko- csi Mária elvtársnő. — Majd- nem 30 évvel ezelőt mint 12 éves kisköny jutottam »munkához» az üzemben. De milyen munka volt ez?!

— Sokszor úgy éreztem, már nem bírom tovább, amikor éjfél- kor abbahagytam a munkát. De mit lehetett tenni. Másnap reggel hetkor újbat dolgozni kellett, mert a családnak szüksége volt arra a pénzre, amit kerestem.

— Már pontosan nem emlékszem — csatlakozik a beszélgetéshez Rácz Mihályné elvtársnő —, melyik év- ben volt, de tudom, béremelést kér- tünk, hogy emberségesebben élhes- sünk, hiszen közülünk többen mun- ka közben öszszestek az óhségtől, fáradtságtól. Sztrájkolni kezdtünk. Nyolc napig tartott a sztrájk... De hiába.

A két fillér béremelést nem kaptuk meg

Ujból munkába kellett állni és »szarancsújk» volt azoknak, akiket visszavettek.

Igy ment az években keresztül. A varrodában, ahol dolgoztak és a többi munkahelyen is az állandó baleset veszélyét jelentette a fel- szakadozott padlózat és mennyezet. Gyilkos por uralkodott, ahol a sváb- bogarak és patkányok nyüzsgtek. A szakszerűtlenül felszerelt, sötét- fényű villanyvilágítás csak arra volt jó, hogy szemük idő előtti tönkremenjen. Így volt ez az egész üzemben. A helytelenül megszerve-

zett anyagmozgatás a dolgozóknak felesleges fizikai erőfeszítést jelen- tett. A nehéz, fonals ládák a le- pe-lupás udvaron kellett vonszolni az üzem másik végében lévő orsó- zóba. Vagy vállon kellett felhor- títani a nehéz szöveteket a második emeletre, mert ez olcsóbb volt, mintha lifet szereltek volna fel-

A felszabadulás gyökeres változást hozott az üzem életében

Az évtizedes bűnös munkaszünetek rohamléptekben megszüntették, és ma már elmondhatják a dolgozók, hogy az egykor elhanyagolt üzem- ből a párt és kormány támogatá- sával egy igazi szocialista üzem lett, ahol emberhez méltó körülmények között végzik munkájukat

a dolgozók. A fejlődést legjobban a termelés száma bizonyítja. 1949- ben 11 százalékkal többet termel- tek, mint 1938-ban. Ez a szám pedig évről-évre növekedik. 1952- ben már majdnem kétszeresét gyár- tották annak a mennyiségnek, melyet 1949-ben termeltek az üzem dolgozói. A munkatermek sem olya- nok ma már, mint régen. Tiszta, parkettásak, neonesó világítás teszi lehetővé, hogy a dolgozók éjjel is világos munkatermekben dolgozhes- sanak gépek mellett. Az anyag út- ja a feldolgozás útját követi, meg- szűnt az anyag ide-oda való cipe- lése. A szövetraktárból ma már a szövetet a szabászatra lift viszi fel, amely 64.000 forint értékben ké- szült el.

Az orszóban a legkorszerűbb szovjet gépek

biztosítják, hogy a termelés álla- ndóan emelkedjen az üzemben. Ha az üzem fejlődéséről beszélünk, nem feledkeztünk meg azokról a hatalmas építkezésekről, amelyek már eddig is befolyták az üzem területén belül. Új kazánház épült, új kazánnal. Egymillió százezer for- rít értékben. Új transzformátor- házra és a neonvilágításra 380.000 forintot költött államunk. A szabá-

a gyár tökései. Az elhanyagolt ál- lapotban lévő gépek is fokozottab- b erőfeszítést igényeltek a dolgozók- tól. Ilyen körülmények között a dolgozók széles tömegei váltak idő előtti munkaképtelenné. De ki tá- ródott ezzel akkor?... Azóta meg- változott a dolgozók élete, de ez már új történet életünkben.

a gyár tökései. Az elhanyagolt ál- lapotban lévő gépek is fokozottab- b erőfeszítést igényeltek a dolgozók- tól. Ilyen körülmények között a dolgozók széles tömegei váltak idő előtti munkaképtelenné. De ki tá- ródott ezzel akkor?... Azóta meg- változott a dolgozók élete, de ez már új történet életünkben.

többszázezer forintos beruházás,

amit még ebben az évben kapnak, az udvar portalanítása, gépek fel- újítása és az öltözők bővítése terén mind azt mutatja, hogy ez ört- tük van, az ő életüket, munkájuk- kat teszi könnyebbé.

Felszabadulásunknak köszönhetik azt is, hogy ma már az üzem dol- gozói közül

többen felsőbb iskolára kerültek,

mint Vozár János, Pallag Mária, akik az idén már memókok lesz- nek. Többen közülük vállalatve- ztők lettek. Az üzem dolgozói közül választották meg igazgatónak Ko- vács Pál elvtársat is. Többen nép- hadseregünk tisztjei: Adamik Kál- mán, Gulyás György, Balogh Sán- dor és még néhányan. Az, hogy a dolgozók életszínvonalá al állandó- an emelkedik, lemérhető abban is, hogy motorkerékpárt, mások bűtort, szo- batorrendezést, rádiót, kerékpárt vá- sároltak fizetésükből. Ma már nem lehetetlen előtűlni ez, hiszen van olyan család nem is egy az üzem- ben, amely több ezer forintot visz haza havonta. Mint a varrodá- ban a Papréti család 3400, Sudák család 2000 forintot, Szlancsik csalá- dól 3000 forintot felül kaptak, ebből pedig jut bőven ruhára, éle- lemre. Sőt, szórakozásra is. Ez az ország a mi országunk, itt most már magunknak építünk, — ezt ér- zik és tudják a Kötöttáru gyár dol- gozói is, amikor vállalásukhoz hiven méltóan ünneplik április 4-ét első- nyegyelvi tervük túlteljesítésével. Nagy Imre.

PARASZT

Bizony így volt a harmadik években. A gyomai piacon felszedték a sátorfákat, de a

portokba verődött, munkaalka- kereső emberek tömege nem al- hazamanni. Néhányan voltak a sokaszer közül, akiket a víz- szemű munkaadók alkalmi m- kának, napszámosnak egy- napra felfogadtak. A tö- ség szomorúan ténfergett, sz- az átkozott rendszert, az élet- egész mindenségét. Keesevosen a szíve, hogy családjának tudja biztosítani a betevő fala- nem is beszélve a szükséges ru- zatról. De azoknak sem volt j- sereuk, akik hónapokra, vagy é- vékre eladták munkaezüket uraságnak, a kulákoknak. Haj- tól késő estig húzták az ag- hétköznap, vasárnap egyaránt. volt a sorsa a több ezer gyom-

nincstelen dolgozóknak, ez a so- várt családjukra is. Ceglédi D- niel a kubikos talicskától a va- utig, a vasutól a feles föld- mindent megpróbált, de mindég o- jutott vissza, ahonnan elindult: nyomorúságba. A szorgalmas mu- kásnak ismert Bácsi István is ele- javarészt végig cselédeskedte ny- családjával. A többi a múlt minde- nehézségét, küzdelmét megállás- sá Nem jutott ő sem tovább, s a nagycsalád még akadály is vo- az elhelyezkedésnél.

Az embertelen élet, a bizony- tulán jövő ma már csak rossz- emlék a gyomai volt agrár pro- letároknál. A kis és középparasz-

szabad, boldog élet útján halad * *

ünnepelnek

CSABA MARIA, a békéscsabai Pamutszövő fiatal sztahanovistája április 4-re vállalta, hogy tervét 106 százalékra teljesítse. Vállalását 111,8 százalékra teljesítette. Csaba Maria párttag és jó munkájáért kiemelkedő másodszer is a sztahanovista oklevelet.

Farkas János termelőszövetkezeti tag levele is azt bizonyítja, hogy dolgozóink élete igen sokat változott a 8 év alatt és merőben más, mint régen. Az egykori napszámos és cselédemberekből termelőszövetkezeti tagok, üzemi dolgozók, egyetemi hallgatók lettek. Országunkban minden ember egyenlő jogokat élvez. Államunk gondoskodik a dolgozók életszínvonalának emelkedéséről is. A három- és az öt éves terv keretében számos olyan létesítményt — iskola, üzem, gépállomás, kórház — kaptunk, amelynek segítségével megkönnyebbült az emberek élete és egyre vidámabban, boldogabban veszik ki részüket a szocializmus építésének rájuk eső részéből. Mindez azért van, mert állami gondoskodást úgy akarják megköszönni dolgozóink, hogy az állammal szembeni kötelezettségüket teljesítik, a párt és a kormányhatározatokat végrehajtják.

Száz és száz dolgozó tett vállalat hozánk felszabadulásának évfordulójára. Alig egy héttel ez-

Igy van most...

előtt már örömmel írták és büszkén jelentették pártunk megyei lapjának, hogy vállalásaikat nemcsak teljesítették, hanem túl is teljesítették, így akarják méltóan ünnepelni hazánk legnagyobb nemzeti ünnepét. Megyénk dolgozó parasztjai nemcsak a termelésből, hanem a párt-

sajtóval való levelezéséből is kikérlik részüket. Pártunk biztositotta részükre azt, hogy a toll fogva legyen kezükben, amellyel harcolni tudnak azért, hogy a dolgozók egyre jobban végezzék el azokat a feladatokat, amelyeket pártunk és kormányunk reájuk bízott.

Kedves Szerkesztő elvtársak!

Nap, mint nap újságainkból számos levelet olvasok, amik a dolgozó parasztok írnak. Pártunk és kormányunk nagy lehetőséget nyújt a munkás-paraszt levelezéshez, illetve nagy gondot fordít rá. Amióta lehetőség nyílt, a dolgozók tömege kapcsolódik be a levelezés tőborába. Én is most ehhez a nagy tőborhoz csatlakozom, mint termelőszövetkezeti tag. Nekünk, Békéscsaba közeg dolgozó parasztjainak a felszabadulás hozta meg a szabadságpunktot, a három- és öt éves terv az új, szebb életet. Községünk a fejlődés során szociálista közösséggé vált. Nagyon sok mindent kaptunk az öt éves tervtől 1952-től. Negyven új lakóházat, új iskolát, ami mind a kultúrához tartozik. Ezenkívül még egy mozibemutatót is.

Elvtársi üdvözléssel!

Farkas János Békéscsaba, Tűzcsicsa tisz.

PARASZTSORS régen és ma

Bizony így volt a harmincas években. A gyomai piacon már felszélték a eatorfákat, de a ce-

tolnak sem kell már félniük, hogy megperdül fejük felett a dob. Megszűnt az embervásár a gyomai

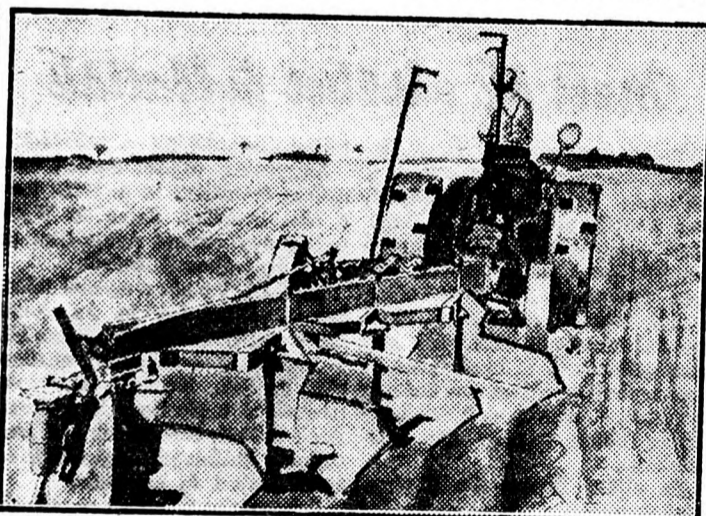
a botakarításig segítik a »Dózsa« tsz tagjait, a dolgozó parasztokat. Huszonhat pár fogatuk van, csak a könnyebb munkát; vetést, boronlást, simitózást, betakarítást végzik. A technika, a gépek, a munkásoktól áldozatos munkájára révén gazdáivá válnak a földnek, eredményesen harcolnak az időjárás, a természet szeszélyei ellen a gazdagabb termés előéréseért. Kemény akaratú megváltoztatták a természetet, átalakították a környezetet, falu lesz a tanyákból, város a faluból, miközben maguk az emberek is megváltoznak, átalakulnak, új típusúvá formálódnak. S az új emberek már nem rabjai, cselédjei a földnek, hanem urai, formálói a természetnek.

Az eddig megtett út nem volt

portokba verődött, munkaalkalmat kereső emberek tömege nem akart hazamenni. Néhanyan voltak csak a sok ezer közül, akiket a vizsgáló munkások alkalmi munkásoknak, napszámosnak egy-két napra felfogadtak. A többség szomorúan ténfergett, szidta az átkozott rendszert, az életet, az egész mindenséget. Keservesen fájt a szíve, hogy családjának nem tudja biztosítani a betevő falatot, nem is beszélve a szükséges ruházatról. De azoknak sem volt jobb sorsuk, akik hónapokra, vagy egész évekre eladták munkacseréjüket az uraságnak, a kulákoknak. Hajnal-tól késő estig húzták az ágát, hétköznap, vasárnap egyaránt. Ez volt a sorsa a több ezer gyomai

piacra. Vége már a máról holnapra való élésnek, a kilátástalanságnak, tudják már a gyomai

anyák, mire szülik, nevelik gyermeküket. A multban lenézett, semmibe volt Bácsai István, Ceglédi Dániel, Diószegi László, Agoston Lajos a gyomai »Dózsa« tsz-ben harcolnak jövőjükért. 900 hold föld gazdáik lettek. Maguknak dolgoznak, de sokkal könnyebben, mint a multban. A gyomai földekről eltűntek az egy lóval, tehénnel, szántó-

könnyű, nem lesz zökkenőmentes ezután sem, keményen kell harcolni a fejlődésért, a legkisebb eredményért is. A gyomai »Dózsa« tsz, a megye termelőszövetkezetének tagsága, a Ceglédi Dániel, a Bácsai Istvánok még keményebb munkával, szilárdabb helytállással, dolgoznak a saját, családjuk boldogabb jövőjéért, hazánk építéséért. Jó munkájukkal adják tanújelét, hogy élni tudnak a szabadsággal, azokkal a lehetőségekkel, amelyeket nyolc évvel ezelőtt a felszabadító Szovjet Hadsereg hő katonái életük árán hoztak el számukra.

Farkas Sándor.

Dolgozva és művelődve építjük szabad hazánkat

A mult rendszerből visszamaradt iratok között számosat találunk olyant, amely egy-egy munkásdalárda betiltásáról szól. Az indok, amiért betiltották a munkásdalárdaikat, szeméremzetett hazugság volt annak leleplezésére, hogy ne lássa ország-világ, mennyire félnek a munkások 40-en, 50-en összejönnék és szívükből fakadó munkásdalokat, szabadságvívó dalokat énekelnek. Az orosz házi »Alkalmos Munkás Dalárda« működésének betiltását 1927 február 5-én azzal indokolták, hogy »nem akarnak nemzeti dalokat tanulni, csak nemzetközi munkásdalokat«.

Vajjon mit tartottak a nép hőhérei »nemzeti« dalnak, amelyeket a munkások nem akartak megtanulni? Tudjuk, hogy azokat, amelyek az ő büns uralmukat dicsőítették. A jogfosztott, nyomorban szenvedő, munkásoknak, parasztoknak a Horthy-fasizmus sötét éveiben nem is lehetett közelebb más dal a szívükhöz, mint az, ami arra lelkesítette őket: »Fel, fel ti rabjai a földnek, fel, fel te éhes proletár...« S énekeltek is szavak és szavazatok. Még azután is, hogy 1932 áprilisában az Internacionálé és más munkásdalok énekléséért Békésen bezárták Kiss Sándor négy-, Buzi Mihály hatgyermekes és hozzájuk hasonló négy-öt munkáskülső nap-számos családapát. Az év december tizenhatalmadikán hasonló sorsra jutott Kovács F. György békéscsabai dolgozó is, mert amint az okmány tanúsítja »tótus énekelte«. 1933 február elsején betiltották a szarvasi »Világosság Munkás Dalkör« működését is. A járási főszolgabíró azt jelentette a megye főispánjának, hogy a dalkör dalestjeit »aggályosnak tartom, inkább táncmulatságot javasolok, mert abban nem látok sem tüntető, sem politikai tendenciát. A dalkör összetétele, szellemi aggályosan veszélyes.«

Nem hiába rettegtek a népnézők, a munkásoktól és dalaik erejétől. Nyolc éve bekövetkezett az, amit a magyar, a német és a többi fasiztáknak nem sikerült megakadályozni. A szovjet hősök felszabadították hazánkat — szabaddá vált az éneklés, a munkásoknak, parasztoknak, fennhangon azt énekelhetik most már, amit szívük diktál. Az elmúlt nyolc évben egymásután újabb és újabb, szebbnél-szebb dal esendült fel az egymásután alakuló üzemi, községi és iskolás kórusok ajkán. A művészeti csoportok II. országos versenyén 64 énekkar vett részt. Biztató iramban nő a zenét kedvelő munkások által alakított zenekarok száma is. A versenyen 29 zenekar, 128 színjátszó és 111 népi táncosport vett részt.

De nemcsak a fentiekben mutatkozik meg az, hogy dolgozóink milyen nagy mértékben fejlesztik a kultúrát és milyen nagy arányú már eddig is kulturális fejlődésünk. Lassan megszokottá válik, hogy minden dolgozó elmaradhatatlan mozkedvelővé válik. Hogy egyre többen látunk színházi előadást, egyre több házban szőlal meg a rádió, hogy egyre többen pótolják hiányos iskolai tanulmányaikat esti tanfolyamokon, hogy ezek vesznek részt a különböző ismeretterjesztő előadásokon, ezek vásárolják a könyveket a boltokból és ezek kölcsönzik a népkönyvtárak köteteit.

Boldog büszkeség tölt el minden becsületes dolgozót a hatalmas kulturális tömegmozgalom láttán. Révai elvtárs mondotta pártunk II. kongresszusán: »Ma a munka és kultúra összekerült, ma dolgozni és művelődni egyet jelent.« S azért értünk el ilyen hatalmas eredményeket országunk építésében, dolgozó népünk élet-színvonalának, boldogságának emelésében, mert az elmúlt nyolc év mindegyikében hatalmas segítséget kaptunk nagy felszabadítóinktól, a Szovjetuniótól azért, mert segítség nemcsak anyagiakból, hanem szellemiekéből is áll a népünk tanul, művelődik pártunk irányítása mellett. A hatalmas méretekben kibontakozó kultúrforradalom, — amely mind ragyogóbb győzelmeket arat hazánkban — biztos záloga annak, hogy dolgozóink tanulva és dolgozva mind hatalmasabb eredményeket érnek el jövőnk építésében, békénk megvédésében.

a a
nkával

DISZ-fia-
lutszövő szta-
e tiszteltető
107,6 száza-
felszabadulási
fűteltjesítette,
Jó munkájá-
kaptá a szta-

RÁN

anyagolt ál-
s fokozottabb
a dolgozók-
ek között a
si váltak idő
De ki fő-
Azóta meg-
elete, de ez
nkben.

zott

2.000 forint-
szűz épüle-
erekhez jön-
termelő-
ekben és so-
b azokat a
már eddig is
től. Eddigi

orintos

s,
ben kapnak,
gépék fel-
vívó-terén
gy ez ő-
t, munkájú-

köszönhetik
z üzem dol-

iskolára

Mag Mária,
nőkök lesz-
állalat) ez-
gözői közül
atónak Ko-
Többen nép-
damik Kál-
Balogh Sün-
Az, hogy
án állandóan

ban is, hogy
bitott, szo-
erékjárt vá-
a már nem
hiszen van
az üzem-
rintot víz
a varrodá-
400, Sudák
lanesik esa-
kere nek,
ruhán, éle-
is. Ez az
itt most
— ezt ér-
nyár dol-
khoz híven
s 4-ét első
jesítésével.
agy Imre.

Boldog jövőbe tekint ifjúságunk

Naponta sokat beszélünk boldog jövőnk egyre jobban kibontakozó körvonalairól, új gyárainkról, üzemainkről, városainkról, falvainkról és egyéb sok-sok szívet dobogtató alkotásunkról. Hatalmas értékek ezek. — biztos zálogai a szebb, a megelégedett ho'napunknak. Valamennyit a Szovjetunióknak, Sztálin elvtársnak, pártunknak, előrelátó bölcs vezérünknek, Rákosi elvtársnak köszönhetjük.

Dolgozó népünk azonban még más, szinte fel sem mérhető hatalmas értéket is kapott a nagyszerű alkotások, a növekvő életszínvonalunk mellett. Ez az érték az új értelem, az öntudat, a tudás. Az, hogy megnyitott az iskolák kapui dolgozó népünk gyermekei előtt. Öröm ez a szülők számára is, akik csak néhány elemi végezhettek s azok számára, akik a mult nyomora és szenvedése közepébe is megírni, olvasni sem tanulhattak meg. A nincstelenség, az éhség, a ruhálanság kiragadta őket az iskola padjaitól és 9-10 éves korukban már oda dobta a föld-birtokosok, a kulákok kénye-kedvének, kanásznak, szolgálonak.

A multban — kulákcseled

Pusztaföldvállról például a felszabadulás előtt csak 3-4 gyerek járt középiskolába. Nem nehéz kitalálni, hogy kiknek a gyermekei. A 3500 lakosú községben 300 családnak földje, 250-nek ház helye, 140-nek pedig lakása nem volt, 200 ember állandóan munka nélkül volt, 280-an pedig — köztük fiatalok is — cselédek voltak Weinekheim és a kulákok birtokain. A dolgozók gyermekeinek pályaválasztása akkor abban merült ki, hogy Weinekheim, avagy valamelyik kulák birtokán cselédeskedve, napszámokodva nyűjjék-e testüket, erejüket. A szülők csak azt tervezgethették gyermekeik jövőjéről, hogy ehhez, vagy ahhoz a kulákhöz adják-e, hogy vajjon, melyiknél bír ki legalább egy évet s ha egyebe nem, legalább a szűkös mindennapja meglegyen.

Ma — mérnök, orvos, tanár

Ma már Pusztaföldvállon is más a gyermekek pályaválasztása. másként tervezgetnek a szülők biztos, boldog jövőjükről. Nincsenek már földönfutók, munkanélküliek és cselédek. A dolgozók gyermekei közül évente 50-60-an járnak különböző középiskolába. Persze, nemcsak Pusztaföldvállról, hanem Kunágotáról, Biharugráról, Gesztről s megyénk minden községéből. Az elmúlt évben a megye területén összesen 5306-an iratkoztak be a középiskolába, 816-an szakértelesség tanfolyamra. Több mint 50-en a dolgozók óvónőképzőjébe. Valamennyien boldog, biztos jövőbe tekintő fiatalok, főként munkások és parasztszülők gyermekei. A gyulai gépészmérnöki előkészítő szakértelesség tanfolyam 138 hallgatója közül 68 munkás-, 48 pedig parasztszámazású. Szeghalmon az agrár szakértelesség tanfolyam 102 hallgatója közül 24 munkás-, 71 pedig parasztfiatal. Ezekből a multban cselédnél, kubikosnál, napszámosnál, vagy éppen szolgátlányánál egyéb nem lehetett volna. A tisztá pálya még éppen elérhetetlen volt a dolgozók gyermekei előtt. S most ebben az évben megyénkbeli eddig már 74-en jelentkeztek tisztképzőbe. S hányan váltak már néphadseregünk tisztjeivé, az egyszerű munkás- és parasztfiatalok közül.

Minden pálya szabad

Tanulásról, mérnöki, orvosi, tanári, tisztá és más pályákról régen legfeljebb csak álmodhattak a dolgozók gyermekei. Most meg úgy van, ahogyan Németh Margit VIII. osztályos orosházi úttörő mondotta. »Az út nyitva áll előttünk... mehetünk akár melyik középiskolába. En tanárnak akarok lenni, az ifjúság nevelője...« Somogyi Márton VIII. osztályos mezőberényi úttörő többek között ezeket írta szerkesztőségünknek: »Iskolánkban 254 munkás- és parasztszámazású tanuló van. Közülük 118 tanulónak ötös és négyes az állagostályzata. Osztályunkból minden közepes és jeles tanuló tovább tanul, Hasonlóan a VIII. leányosztályból is. En az általános gimnázium orosz tagozatára megyek, gépészmérnök akarok lenni és majd a Szovjetunióban tanulni.«

A mult sokat átkozott rendszerében csak a több ezer holdasok, a tőkésék és kizsákmányolók gyermekei gondolhattak arra, hogy külföldön tanulhatnak. Most meg számos fiatal tanul megyénkbeli is a Szovjetunió és a népi demokratikus országok egyetemén. Például Nemes Károly Békéscsabáról két éve tanul Moszkva egyik egyetemén. Ifj. Kozma Tivadar méhkeréki parasztfiatal már 3 éve tanul Románia egyik főiskoláján. Megyénk általános iskoláinak VIII. osztályát végző 5547 tanulója közül ez év február 28-ig 3441-en jelentkeztek középiskolai továbbtanulásra. Azóta ez a szám közel 4000-re növekedett. A középiskolákban ez évben érettségiző fiatalok is egymásután jelentkeznek a különböző főiskolákra. Például a szarvasi Öntözési Technikumból 1951-ben hárman, 52-ben 8-an, most pedig 15-en jelentkeztek egyetemi továbbtanulásra.

Nincs szebb dolog...

»Nincs szebb dolog, mint a dolgozó népet szolgáló tudásunkkal, éltető vízzel, energiát adni, új gyárakat tervezni, elüzni népünk különböző betegségeit: — írja Jancsik Ilona, a békéscsabai Mélyéptőipari Technikum tanulója. Leveletét egész ifjúságunkra, népünkre jellemző dallal fejezi be:

»Ma nekünk ragyog már a napfény...«

Első negyedévi tervünk teljesítése után

— fokozottabb munkával kezdünk hozzá a május 1-i versenyhez

1945 április 4-én feledhetetlen nap dolgozó népünk életében. Ezen a napon kaptuk meg azt, amiért évszázadokon át küzdöttünk: a szabadságot. Pártunk hívó szavára egy emberként láttott hozzá dolgozó népünk saját hazája felépítéséhez. A szovjet emberek tapasztalataival és segítségével a dolgozó nép megmutatta azt, milyen hatalmas erő van سراiban. A szocialista munkaverőnyen keresztül meggyorsították hazánk újjáépítését.

A Felszabadulási Héten dolgozóink hitet tettek április 4-én mellet, — csatlakoztak a szocialista dolgozók felhívásához és soha nem látott eredményeket értek el. Ez megmutatkozik abban, hogy üzemünk első negyedéves tervét 102,2 százalékra teljesítették. Jó eredményeket értek el egyes varrodáink, így pl. a hármas varroda dolgozói a negyedév utolsó napján 136,8 százalékra teljesítették tervüket. A dolgozók közül kiemelkedik Lőrinc Mária, aki 135 százalékos teljesít-

ményét a Felszabadulási Héten 192,3 százalékra emelte. Vagy Benke Jánosné 147,7, Gajdos Mária 146,1, Siló Mária 130 százalékra teljesítették normájukat. Lindelöngar László 145 százalékos teljesítményét 178,6 százalékra növelte. Knyihár Mária nem régen még csak 100 százalékos teljesítést, ma már 141,5 százalékosat ér el. Ugyancsak Szabó Andrásné is 100-ról emelte fel teljesítményét 138,6 százalékra. Kiváló munkát végzett Parkas Mihály raktári munkás és Török Márta rajzoló-szabász, aki az anyagtakarékosság terén ért el legjobb eredményt. Nem szabad megfeledkezni azonban Varga Györgynéről sem, akinek három 6 évon aluli gyermeke van és még ő dolgozik, az üzem bővülésében helyezi el őket. Amikor legutóbb Parádón üdültünk volt és onnan visszazárkóztunk, ígéretet tett arra, hogy eddigi eredményeit állandóan növelni fogja, hogy ezzel köszönje meg államunk gondoskodását. Le-

velében a következőket írta: »A felszabadulás nagy változást hozott a dolgozó nők életében, megszünt a holnaptól való rettegés és féltel... A biztos jövőért és április 4-én tiszteletére vállalom, hogy teljesítményemet 145 százalékra emelem és a minőséget is növelemléssel túlteljesítem.«

Mi, a Békéscsabai Ruhagyár dolgozó úy akarjuk legnagyobb ünnepeket, április 4-ét megünnepeelni, hogy eddigi eredményeinket tovább növeljük, hiszen a terv teljesítésért vívott harcban újabb szakaszhoz érkezünk. Megkezdődött a második negyedévért folytatott küzdelem, melynek sikerét úy biztosítjuk, hogy a május 1-én tiszteletre még nagyobb versenykörüvel fogunk munkához, illetve visszatérünk tovább a Felszabadulási Héten elért lendület munkát.

MARIK ILONA,
Békéscsabai Ruhagyár.

Hogy senki el ne vehesse az új életet

Amikor már láttam, hogy sehogy sem megy a dolog, elhatároztam, levelet írok Rákosi elvtársnak. Ő biztosan segít. Meg is írtam a levelet, de nem tudtam a címet. Hát csak annyit írtam a borítékra: Rákosi Mátyás elvtársnak, Budapest. Aztán vártam. Két hét múlva felkeresett bennünket egy elvtárs. Rákosi elvtárs küldte. Így került kórházba a fiam...

Néhány szó, de benne van megváltozott életünk. Rákosi elvtárs segítette, mert gondja van a két-egyházi Szabó Demeterről is. Ugyan ki törődött volna azzal régen, hogy egy ötholdas román, szegény-paraszt fia beteg? És ki törődött a többi gondjával, azzal, hogy tíz gyereket nevelni a 3 holdból, nagyon-nagyon nehéz.

Hogy is volt? ... Egyik évben egyszer ötven jártunk iskolába. Híre járt akkor a faluban, hogy megnyitják a román iskola. Fel is hívták a szülőket. De szép is lett volna... Csak hát nem azért adtak az urak ilyen lehetőséget, hogy azzal éljen a szegény ember. Mert úgy volt, hogy az igazgató kijelentette, aki románul akarja taníttatni a gyereket, az átíratthatja a román iskolába, de...

Hát igen, akkor mind a két nyelven meg kell tanulni a gyerekeknek a leckéket, meg vagy tízfélét tankönyv kell. Öt gyereket — majd ötven tankönyv. Miből? És a gyereket úy sem bírja megtanulni. Szó nélkül jött el Szabó Demeter az iskolából és vele együtt a többiek is. Hát ezt tény-

leg nem azért találták ki, hogy a kis románok anyanyelvükön tanuljanak. De más a világ most. Lépten-nyomon érzi az ember, Szabó Demeter bácsi is. És ez jó munkára ösztönzi. Hát lehet adása maradni egy olyan államnak, amelyik földet adott? Ahol a gyerekek élete olyan más? Maga kishéres volt Csabán a kulákoknál. A hét éves kis Vaszil, meg olyan vidám kis iskolás. Erdemes most jól dolgozik. Régen a becsület a föld után járt, a 30-40 holdak után. Most a jó beadás, a jó szántás-vetés után. És ebben nincs hiba Szabó Demeternél, Április 1-én a jó gazda jogos büszkeségével sorolja: tavaszibizát nem kellett vetnem, elvettem ősszel az egészét. A szántást is elvettem idején.

Már elvettem az árpa — zöldel is —, a kukoricát, de még a cikoriát is. Már csak a kukorica van hátra. Az is meglesz idején. De tényleg a magok dolgot végezték: 14 kat. holdat szántott föl másoknak. Nem pihengetek a lovak az istállóban, de maga sem töltötte telenül a tavaszi napokat. A jó munka azután meghozza az eredményt is. Olyan földről, amire 70 kocsit trágyát vitt ki, 15 aratást lehet várni s a tavaszi fogasolás is gazdagabb buzatermést ígér.

— Nem akatok én adós maradni, na, meg a gyerekeknek is kell a ruha, cipő... És úy is van ez mondják. Szabó Demeter bácsi úy dolgozik az új életért s azért, hogy ezt el ne vehesse senki.

Mert ők vérüket hullatták

Amikor meggyötörve, megtépázva, éhezve és szenvedve vártuk a szabadság hajnalának pirkadását, nem mertük volna gondolni, hogy rövid idő multán ilyen ragyogó fényrel áraszt el bennünket. Milyen epedve vártuk a szabadság napját, mennyit küzdöttünk, szenvedtünk s mennyit esodálgtak a meg nem rettenőket, a töretleneket, a kommunistákat, akiket nem tört meg a börtön, a kínzás, akik sziklaszilárdan hittek a nagy nap eljövételében.

Es eljött. Sugara éltető fényként ragyogott a győzelmes szovjet hősök szuronyán, páncaján, a magasban víjogó repülőgépek szárnyain. Ott ragyogott az általuk hozott szabadság napjának fénye a szeretettel fogadott harcsook arcán. Milyen nagy akaratú igyekeztek fölük sokan megtanulni oroszul s milyen büszkék voltak, akik már nemcsak megértették, hanem válaszolni is tudtak egyes szavakra. Barátságos mosolyok, kedvesgüti, biztatásuk mellett legelővőbbben rejtethetlenségük, bátorságuk és harcosságuk maradt még emlékezetünkben.

Még hulltak a bombák hazánk egyes falvaira a német fasiszták gépeiből, még halált és pusztítást okozóan bombáztak a tüzet okádó úgyük, de a szovjet katonák segítettek, tanítottak, utat mutattak az ország építéséhez. Ittlétük emléke

mélyen belevésődött a szívékbe. Megyénkbe valahol Sarkad környékén özönlöttek be és úzték tova a náci hordákat. Sarkadtól Újkigyóság egy esokrot gyűjtöttem az azóta megváltozott életéről.

Több szovjet hős a sarkadi földet is vérevel öntözte. Az elesett hősök sírját szépen körülkerítették s legdrágább ereklyeként gondozták, ápolják. Naponta többszázan mennek el a piacon lévő síromlékek mellett, emlékeznek hősi harcukra s tekintetük végigsiklik az épülő Sarkad új arulatán.

Önkénytelenül is arra gondolnak, hogy az azóta épült sok új ház, az épülő kendergyár, a »Lenin«, a »Dózsa« és a többi termelőszövetkezet hatalmas gazdasága egy-egy emlékmű a szovjet hősök sírja körül.

S ilyen emlékművek nemesek a volt nincstelenségeknek, hanem a régi középparasztoknak is van. Mióta Sarkad utcáin jártak, harcoltak, vérüket hullatva előre nyomultak és győztek a szovjet hősök, Boldog Lajos 11 holdas középparaszt is elfelejtett rettegni a holnaptól. Attól, hogy kihúzzák lába alól a földet, dobra verik feje felől a házat. Amint bekészöntök hozzá, csak úy, régi szokásból a nehézségekről kezd beszélni. Aztán mint valami természetes jelenséget sorolja, hogy bevezette a villanyt, 1650 forintos rádiót, lányának 3800 forintos bú-

tort vásárolt, pincét, présházat épített az udvarában s mindezt az elmúlt néhány év alatt. S még nagyobb értékről is számot adhat. Arról, hogy az államhatalom részese, tanácsos, megbecsült ember...

Sarkad és Gyula között is elkezdett harcokat vívtak a szovjet hősök a náci fenegyadak ellen, a magyar nép szabadságáért. Gyula alatt több szovjet hős sírjára tekintenek kegyelettel a járó-kelők. A város szíve felé haladva sok olyan létecsimény tárul szemünk elé, ami azelőtt csak a képzeletünkben élt és sóhajta vártuk megvalósításukat: napköztiotthon, jászóter, román kolégium. Ilyen nem volt még Magyarországon, hiszen a Horthy-fasiszták a nyelvüket is ki akarták tépni a románoknak, remhogy gimnáziumot, kollégiumot létesíttettek volna számukra.

A kollégiummal szemben a 32. számú ház utcai lakásából rádió hangja szűrődik ki. A kapubejárat mögött női és férfikerékpár áll. Előbbi még csaknem új.

— Tavaly vettem — mondja mosolyogva Veres Józsefné. — A másikat meg azelőtt.

Úy látszik, arkeifejzésekben olyasvalamit olvashatót le, hogy két kerékpár két év alatt nem nagy ok a díszekvés. Ezért nagygaráni kezdte: — Nemesek ezt vettük ám. A felszabaduláskor nem volt nekünk a két kezünkön kívül jóformán semmi. Most meg fel sem tudnám hirtelen sorolni, mi mindenünk van.

A konyhában szép almazöld bú-

EGY FIAT

Jónéhány évvel ezelőtt rjazanyi állami pedagógiai helyi szovjet választására hogy lépjen be a népeve

Masa napokon át aludni készült első beszélgetésre

... Első útja egy régi leten az egyik lakásba. T kíváncsian nézte végig Ma rosszékben.

— Népevelő vagyok és batortalannul Masa.

A karosszékben ülő fér — Azt meg minek? Ma gaiban, újságot olvasunk, r

Masa majdnem elsírta és elmegy, de aztán azt öregember eleget tud a vá megó hangon felolvasta, olv mosolyogva hallgatták. Mas jén. Gyorsan felállt és ell

Az öregasszony még mi — Nincs semmi baj, kis csak el máskor is.

Másnap aztán Masa meg korában Bugyonnij ezredéte pártnak és bizony sokminde ségéről az olyan fiatalokat, m

Marija irult-pirult a szé a népevelőmunkával. A kom

— Senki sem születik jó Mindenelőtt tudnod kell, h roket, akikkel beszélni akarsz kik, hanem beszélgetni velük. A népevelőnek az a feladat szavát vigye el az emberek

Masa második népevelő dotta, hogyan zajlanak le a vesott egy-két részletet Dické választók kérdéseire.

Egyre gyakrabban járt el harcsohoz és feleségéhez, bán látogatása eszébejutott. Szavok legon összebarátkoztak velük. S colától. Az öreg házaspár meg sejt a fiatalok életéről.

Azóta Masa már negyedév Sok munkája, tanulmányja van ház lakóinál, akiket egytől-e retett. Azok is mindig nagy ör meghallgatja ügyes-bajos dolg világosan beszél mindarról, an őket J. V. Sztálin: «A szociali unióban» című művének jelent mus nagy építkezéseinek új ere Igy vált Masából igazá, j

tor esillog. Még egészen újnak szik. A rádióból Csajkovszkij ez szép keringőjének dallamai ö nek. Szentem egy hatalmas hely. Zöld színe összeolvad a k habitorral.

— Két éve vettük — mor büszkén Veresné —, akkor, am a rádiót.

— Ej ha! — mondom tette esodálkozásal. — Tűzhelyet, rá egy évben?

— Meg ruhát magamnak, férj nek, kislánynomnak. — A kislán előkerül és anyja biztatására ruha elmondja, hogy az általa iskola III. osztályának osztály tanulója. Veresnének azonban e egy pillanatra terelődik el figye az előbbi beszélgetésről és ma visszafordítja a szót.

— Láttam, esodálkozott az elő 1948 őszo óta teszo-tagok vagy a »Népköztársaság«-ban. Férjem együtt azóta 2000 munkaegység teljesítettünk. Tavaly előtt péld 14 ezer forint értékű jövedelm volt. Az elmúlt évben a száraz miatt csak 9 ezer. De mégis v mindenünk, ami kell. Levágtu egy 180 kilós hízót, 3 südönk van, aztán ruházokdtunk is.

— Hát régebben hogyan élte — Sehogy, csak tengtünk, let tünk egyik napról a másikra. N különböző közben nőttem fel, azt szolgáltam Szezeéknél, meg P kornyikéknál, a férjem is csak volt hosszú években át...

Mikor elbúcsúztam tőle, azon t nőttem, hogy ha benyitnék me sok-sok dolgozó ember házába, h

Alekszandr Rekeszük:

EGY FIATAL NÉPNEVELŐ

Jónéhány évvel ezelőtt történt. Marija Romanyenkova akkor a rajzani állami pedagógiai intézet első éves hallgatója volt. Eppen a helyi szovjet választására készültek. A Komszomol megbízta Masát, hogy lépjen be a népnevelőgárdába.

Masa napokon át eludni sem tudott az izgalomtól. Lelkiismeretesen készült első beszélgetésére a dolgozókkal. Részletes vázlatot készített.

... Első útja egy régi házhoz vezetett. Beesőngött az első emeleten az egyik lakásba. Töprengött kis öregasszony nyitott ajtót és kíváncsian nézte végig Masát. Bent a szobában idős férfi ült egy karosszéknél.

— Népnevelő vagyok és szeretnék elbeszélgetni önökkel — kezdte bátortalanul Masa.

A karosszéknél ülő férfi furesán mosolygott és így szólt:

— Azt meg minek? Magunk is tájékozottak vagyunk a világ dolgairól, újságot olvasunk, rádiót hallgatunk.

Masa majdnem elsírta magát. Már azon volt, hogy sarkonfordul és elmegy, de aztán azt gondolta: nem lehet igaz, hogy ez a két öregember elegendő tud a választásokról. Elővette vázlatát, kicsit remegő hangon felolvasta, olvasott valamit az újságból is. Az öregek mosolyogva hallgatták. Masa érezte, hogy a dolgok nincsenek rendjén. Gyorsan felállt és elbúcsúzott.

Az öregasszony még mindig mosolygott, amikor kikísérte.

— Nincs semmi baj, kislány, — mondta barátságosan. — Jöjjön csak el máskor is.

Másnap aztán Masa megtudta, hogy az öreg nyugdíjas fiatalabb korában Bugyonnij ezredében harcolt a fehérgárdisták ellen, tagja a pártnak és bizony sokmindenre taníthatná a helyi szovjetek jelentőségéről az olyan fiatalokat, mint Masa.

Marija irult-pirult a szegénytől és pl is határozta, hogy felhagy a népnevelőmunkával. A komszomolszervező azonban azt mondta neki:

— Senki sem születik jó népnevelőnek. Azt is meg kell tanulni. Mindenelőtt tudnod kell, hogy kihez mégy, ismerned kell az embereket, akikkel beszélni akarsz. Aztán meg nemcsak felolvasni kell nekik, hanem beszélgetni velük a problémákról, válaszolni a kérdéseikre. A népnevelőnek az a feladata, hogy a kommunista igazság eleven szavát vigye el az emberekhez!

Masa második népnevelőútja már sokkal sikeresebb volt. Elmondta, hogyan zajlanak le a választások a tökéletes országokban. Felolvastott egy-két részletet Dickens és Mark Twain írásaiból, felélt a választók kérdéseire.

Egyre gyakrabban járt el Szavolovékhoz is, az öreg Bugyonnij-harcoshoz és feleségéhez, bár még mindig szégyenkezett, ha első látogatása eszébe jutott. Szavolovék szeretettel fogadták. Rövidesen melegen összebarkácsolóztak velük. Szavolovék érdekeset mesélt a régi harcokról. Az öreg házaspár meg érdeklődéssel hallgatta Masa elbeszéléseit a fiatalok életéről.

Azóta Masa már negyedéves hallgató. Rövidesen pedagógus lesz. Sok munkája, tanulnivalója van, de szabad estéit gyakran tölti a régi ház lakóival, akiket egytől-egyig jól megismert és nagyon megszeretett. Azok is mindig nagy örömmel fogadták Masát. A fiatal lány meghallgatja ügyes-bajos dolgaikat, tanácsokat ad nekik és szívesen, világszerte beszél mindarról, ami a világban történik. Megismertette őket J. V. Sztálin: «A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban» című művének jelentőségével, állandóan beszél a kommunizmus nagy építkezéseinek új eredményeiről, a külpolitika eseményeiről. Így vált Masából igazi, jó népnevelő.

tor csillag. Még egészen újak lát-
szok. A rádióból Csajkovszkij egyik
szep keringőjének dallamai ömle-
nek. Szemem egy hatalmas tűz-
bely. Zöld színe összeolvad a kony-
habúttal.
— Két éve vettük — mondja
büszkén Veresné —, akkor, amikor
a rádió.
— Ej ha! — mondom tettetett
csodálkozással. — Tűzhelyet, rádiót
egy évben?
— Még ruhát magamnak, férjem-
nek, kislányomnak. — A kislány is
először is anyja biztatására pi-
ruva elmondja, hogy az általános
iskola III. osztályának osztályelső
tanulója. Veresnének azonban csak
egy pillanatra terelődik el figyelme
az előbbi beszélgetésről és máris
visszafordítja a szót.
— Láttam, csodálkoztam az előbb.
1948 ősz óta teszt-tagok vagyunk,
a «Népköztársaság»-ban. Férjemmel
együtt azóta 2000 munkaegységet
teljesítettünk. Tavaly előtt például
14 ezer forint értékű jövedelmünk
volt. Az elmúlt évben a szárazság
miatt csak 9 ezer. De mégis van
mindenünk, ami kell. Levágtunk
egy 180 kilós hizót, 3 süldőnk is
van, aztán ruházkodtunk is.
— Hát régebben hogyan éltek?
— Séhogy, csak tengünk, leng-
tünk egyik napról a másikra. Né-
külözés közben nőttm fel, aztán
szolgálatom Szemeséknél, meg Po-
kornyikéknál, a férjem is család-
vált hosszú éveken át...
Mikor elbúcsúztam tőle, azon tá-
rdótam, hogy ha benyitnék még
szokások dolgozó ember házába, ha-

Vállalás teljesítésével ünnepelnek

Most már nehezen tudnák megmondani, hogy ki hozta szóba először. De eszlére már megvolt a határozat: ők, a dombegyházi állami gazdaság I. számú farmja 1-es istállójának tehenészei; Kardos Miklós, Debera József és Malyelka József vállalták, hogy a fejési állagot egy literrel emelik. Így mondták el akkor este, — 26-án — az üzemi értekezleten, mikor az egész gazdaság csatlakozott ahhoz a kezdeményezéshez, hogy magasabb teljesítményekkel ünnepeljék a felszabadulás napját.

Elsőjére épp három nappal a határidő előtt már teljesítették, sőt túlteljesítették a vállalást. A fejési állag a vállalt 5.1 liter helyett 6.6 liter lett. Akkor már arról beszéltek, hogy május 1-re új vállalást tesznek. 7.5 literre növelik a fejési állagot. Mert megállni a megkezdett úton, ugyan ki akarna? Különösen akkor, mikor alig 5 nap alatt 1.5 literrel nöött az állag. Hiszen haszon ez

a gazdaságnak, haszon ez a dolgozóknak egyaránt.

Aki jószággal foglalkozik, tudja, nem volt ez könnyű munka, a siker nem hull az égből.
— Jobb lett a takarmány, — így mondják először Kardosék, ha valaki a módszer után érdeklődik, de tekintetükben mosoly villan. Ez árulja el, hogy többről van itt szó. Persze, sok apróságból tevődik össze.

— Egy vakarás, fél abrak, a tisztaság az abrak másik fele. Az az abrak, amit meg kapnak, már duplának számít — mondja tréfásan a brigádvezető. De azért van ebben valami. Olyan tisztaság van az istállóban, hogy szinte ragyog a jószágok szőre. S nem egyszerű formáság az sem, hogy fertőtleníteni kell. Aki nem lép bele a fertőtlenítő ládába, gyorsabban jön vissza, mint ahogy bemegy. De így is kell ennek lennie. Ez a rend. Ehhez jön még a gondos betartása a fejési idő-

nek, az egyedi életésnek, — vagyis minden ténén a teljesítménye után kapja az abrakot. Na, meg a tőgymasszázs!

— Egyik-másik jószág már le sem adná anélkül — bizonygatják a tehenészek.

Mind erről beszélnek, ha a vállalás teljesítése kerül szóba. Pedig még más titka is van annak. Hosszú utat tettek meg ők is, míg eljutottak Jakabfi Tibor, meg Lakatos Lajos uradalmából — az állami gazdaságig. Amíg a cselédkenyeret felváltotta a megbecsült emberként keresett kenyér. Erről nem beszélnek, de benne van ez is a teljesítésben. Mert más emberré vált az egykori urasági kocsis, vagy tehenész. Olyan emberré, aki akkor ünnepel igazán, mikor jó munka van mögötte. S mind jobban dolgozik, mert ez a gazdaság érdeke.

— Meg a miénk is — mondják s ebben benne van az is, hogy gazdái ennek a földnek

BOLDOG ÚT

1951-et mutatott a naptár, mikor a budapesti főiskolán a Szovjetunióba kimenő ösztöndíjas magyar egyetemi hallgatókat búcsúztatták.

A hallgatók arcáról büszkeség áradt és gondolataik már a szovjet fővárosban jártak. Maguk elé képzelték Moszkvát, a Kremlt a magas hátyartornyokkal, melyeket rubinvörös ótágyú csillagok koronáznak. A lágyan hőmpolygó Moszkva folyót, amint a Kreml falainak lábát mossa...

A szülőik szorongó érzéssel hallgatták a búcsúztató szavakat, de mikor a kipirult arcú, boldog fiatalokra néztek, anyhúlt szorongó érzésük.

Nemes Károly békesécsabai vasutas szorongó érzése is megszűnt, mikor fiára nézett és felszóllalásában már keményen, öntudatosan hangzott a hangja:

— Ugy fogok dolgozni, hogy a Szovjetunióban tanuló fiam büszke lehessen az édesapjára.

— Két év telt el azóta — mondja büszkén Nemes elvtárs — adott szavamnak beváltottam. Hazánk megbecsült dolgozója vagyok, sztahanovista. De a fiam sem marad el tőlem, ő is megmutatta, hogy kiérdemelte a dolgozó nép bizalmát, mikor a szovjet fővárosba küldte el tanulni. Első évben nem ment neki könnyűn az orosz nyelv tanulása. De ő akkor is azt írta aggodó édesanyjának: «Ne gondoljon arra, hogy beteg, vagy fáradt vagyok, gondoljon arra, hogy az itteni tanulás segítségével akarok dolgozni odahaza. Ez feltétlenül szükséges, bármilyen nehéz is.» Fiam legyőzte a nehézségeket és ez évben már büszkén írta leveleiben, hogy félévben ötötre vizsgázott. De nemcsak ő, az összes magyar filozófus hallgató.

Nemes néni egy másik levelet vett elő.

— Olvassa csak el, mit ír ebben a Károli fiam: «Mi, akik a szocializmust építjük, nem lehetünk felelőtlenek munkánkban. A múlt minden szenvedése és a jövő minden ígérete követeli tőlünk, hogy teljes erőnkkel dolgozzunk. Ha az életprogramom kérdéseket, azt mondanám: tanulni, dolgozni és átadni tudásom, dolgozni azon, hogy a nép egyre feljebb emelkedhessen a kulturális terén.»

— Ki hitte volna — kapcsolódik be a beszélgetésbe a 72 éves nagymama is —, hogy ez a fiú az egykori rolnizó gyerek ilyen sokra viszi. Más országban tanulhat. Az én koromban örültünk, ha néha a szomszédos községekbe mehattunk rokonságot látogatni.

— Az még akkor volt, édesanyám — mondja szelíden Nemesné —, arra az időre még gon-

dolni sem jó. A felszabadulás előtt Szenteseen laktunk és Károli onnan járt iskolába, Fegyverházára. A 36 kilométeres utat hetenként kétszer kellett neki megtenni, mikor élelemért jött hazára. A hosszú úttól nem tudtuk megkímélni, nem tudtuk neki hosszabb időre való élelmet adni. Szentesei Békésfalváról költözöttünk és Károli itt folytatta a tanulást. A nyári szünidőben a moziüzemnél rolnizó, később moziépész lett. Itt szerette meg a filmet és elhatározta, hogy filozófus lesz. Ez a vágya teljesült akkor, mikor mint magyar ösztöndíjas egyetemi hallgató Moszkvába küldték tanulni.

Nemes Károli úgy tanul, hogy szülei, testvérei és dolgozó népünk büszke lehessen rá. Szülei büszkéik is fiukra és úgy dolgoznak, hogy fiuk is büszke lehessen rájuk, ne kelljen szégyenkeznie szovjet barátai előtt. Ezt mutatja Nemes bácsi sztahanovista oklevele is, amire büszkén néznek fel családtagjai. Nemes néni pedig az MNDSZ egyik legjobb népnevelője és jó népnevelőmunkát végez azok között az asszonyok között, akik idegenkednek attól a gondlattól, hogy fiukat a Szovjetunióba engedjék tanulni. A legutóbb Ásványosnéval beszélgetett el, aki elmondta neki, hogy fiát a Szovjetunióba javasolták tanulni, de ő nem akarja engedni. Nemes néni erre elmondta, hogy mit ír hazai fia, hogy milyen jó dolga van neki, milyen sok szöveget lát és tanul. Nemes néni még elmondta azt is, amit a fia mondott neki: «Édesanyám, minden boldog út Moszkvába vezet.» A hosszas beszélgetés után Ásványosné beleegyezett, boldogan egyezett bele abba, hogy a fia a Szovjetunióban tanulhat és ő is végigmehet azon a boldog úton, amely Moszkvába vezet.

Bánfajkai Irena

Levelezőink tollából...

A BEKÉSMEGYEI Gyógyszertár Vállalat a napokban értékelte a gyógyszerészek negyedévi munkáját. Az értékelésnél megállapították azt, hogy legjobb munkát végeztek Endrődön Kiss Ferenc, Orosházán Adámkovics Ádám, Szeghalmon Szász Károlyné, Csorváson Mikula gyógyszerész kartársak. (Kemény Imre.)

A GYULAI AMG szakiskola hallgatói kétnapos tanulmányi úton voltak Budapesten és látogatást tettek a Vörös Csillag traktorgyárban, utána megtekintették a munkásmozgalmi kiállítást is. Az iskolán belül megalakították a DISZ-szervezetet és a tanulásban segítik a gyengébb tanulókat. (Szemenyei Ida.)

Fodorné méltó a dolgozók bizalmára

A frissen meszelt, berakott tűzhelyben nagy lánggal égelt a tűz. Forrt a leves. Az asztalnál Fodorné léstát nyújtott. Krumplipogácsát akar még sütni, mert azt Misa fia nagyon szereti. Igyekszik is a főzéssel, mert mindjárt itt lesz és mindég éhes.

Fodor Imréné csak egy a sok közül, aki életének legnagyobb részét a főzőkanál, mosóteknő mellett töltötte el. Ha összejönnek a többi asszonyokkal, még mostanában is gyakran esik szó azokról az időkről, amikor a parasztlaszonnyal volt a konyhának, a varrófülnek. Mert a parasztlaszonnyal bizony, igen sokat kellett varrni. A mosott, használt ruha könnyen szakadt és foltozni kellett. Így lett a folt hálán folt, mert újra nem lett.

Ha az MNDSZ-ben összejönnek az asszonyok mostanában, egész másról esik szó, mint régebben, mikor még Fodorné is fiatalabb asszony volt. Akkorlajtkor, ha beszélgetésbe kezdett néhány szomszédasszony, csak a siránkozás, a panasz járta. Miről is tudott volna Fodorné beszélni, akkor, mikor alig tudtak élni.

Nappal kapált — éjjel mosott, foltozott

Dombegyházának csaknem fele Jakabfi Istváné volt. Az emberek is. Rendelkezett velük. Nála kapáltak harmados kukoricát, ott

voltak részes aratók, de jártak répát szedni Fodorék is. Nem nagyon tetszett a »méltóságos úrnak«, hogy Fodor Imre dolgozzon, mert több esetben »kitálat«, megmondta az intéző úrnak is a véleményét. Így többet volt katoná, mint nem. Fodorné a három kisgyermekkel egyedül maradt. Tovább dolgozott, éjjel mosott, foltozott, nappal kapált, aratott. De nem csak Fodorné. Így voltak többen.

Nagyot változott az élet

A felszabadulás után 5 hold földet kaptak. A gyerekek is nőttek, maguknak dolgoztak, boldogultak is. Hamarosan lovakat,

Tanácsstag lett — a dolgozók bizalmából

Nem csak a tanácsülésen, állandó bizottsági üléseken jelenik meg pontosan Fodorné, hanem tudja azt is, hogy tőle, mint tanácslagtól elvárják azt is, hogy példát mutasson. A beadási kötelezettségnek mindég az elsők között tett eleget. Ez évben sem maradt el tervteljesítésével. Az egészségét baromfi- és a félévi tojásbeadást még március elején rendezte.

De nemcsak ő, elsősorban az édesanyjával, leányával beszélt a beadás fontosságáról. Azoknak kevés volt a tojás, amit a tyú-

gazdasági felszereléseket vettek. Még Fodorné sem tudja, mikor kezdődött. Kezdetben nem járt sehova, — de aztán mind többször eljárogatott a szomszédokkal az MNDSZ-be és 50-ben, a tanácsválasztáskor a község dolgozóit, őt, Fodor Imréné, az egyszerű parasztlaszonnyal tanácslaggá választották. Ettől kezdve új fejezet kezdődött Fodorné életében. Tudta, érezte; már nem élhet úgy, mint régen. Ő benne megbízhat és neki teljesíteni kell feladatát. A dolgozók azt várják, hogy ő is beleszóljon, javaslatokat tegyen a tanácsülésen, hogy a község dolgozóinak élete minden nap szebb, könnyebb legyen.

kok tojtak és Fodorné kölcsönadott nekik. De Fodor Imréné a község többi asszonyával is gyakran beszélget a tojás-, baromfi-beadásról, hiszen ez asszonyok kötelessége.

Nemcsak a főzés, a mosás, takarítás, a mindennapi házi gondok a beszélgetés tárgya, ha összejönnek az asszonyok beszélgetni, hanem gyakran esik szó a tervteljesítésről, a harcról, amivel szabadságukat, a gyerekek jövőjét, a békét védik a dombegyházi asszonyok. Ezek között ott van Fodor Imréné egyszerű parasztlaszonnyal is.

Az őszi kalászosokon való legeltetés terméseredményeinket csökkenti

Az elmúlt esztendőben részben az időjárás miatt, részben a helytelen munkaszervezés következtében megkéstünk a búzavetéssel. A későn vetett búza aztán már nem is igen tudott megkrosodni, így a búza fejlődéséhez most a tavaszon kell biztosítani a kedvező feltételeket. Egyik legfontosabb feladatunk éppen ezért, hogy sokkal fokozottabb lendülettel végezzük el megszerelt az őszi kalászosok fejrágását. Ezen a téren igen sok a tennivaló, sőt nem egy helyen nemcsak, hogy a fejrágást nem végzik el időben, hanem a búzavetés területen legeltetik a jószágokat. Ezzel azután igen nagy kárt okoznak maguknak és a napgazdaságnak egyaránt.

A meleg tavaszi napok beállta után teljes lendülettel kezdődött meg a növények fejlődése, növekedésnek indult a termés. A legeltetéssel épp ez a növekvő termőszárat sértjük meg s ez esetben a növény fejlődése visszacsúsz, a felvett tápanyagot nem a növekedésre fordítja, hanem a sérült rész begyógyítására. Utána pedig nem a termőszárat növeli, hanem sarjait hajti, ami nem hoz azután termést.

Ha búzavetésünket legeltetjük, ez holdanként legkevesebb 15 mázsa termés kiesést jelent. Ez pedig, megyénk területén nem kevesebb, mint 300 ezer mázsa gabonát jelent. Ennyi gabona több mint 100 ezer ember évi kenyérszükségletét fedezi. Ez pedig nem kis mennyiség. Éppen ezért tanácsainknak, de népnevelőinknek is beszélgetniük kell a dolgozókkal erről is. Az őszi kalászosok legeltetése igen nagy károkat okozhat népgazdaságunknak, de a dolgozó parasztlaszonnyal egyénileg is, hiszen a terméseredményeket csökkenti.

Szabotálókat ítélte el a bíróság

Rozsik Mátyásné csabacsüdi kulakasszony 20 hold földjét teljesen megmunkálatlanul hagyta, semmiféle talajmunkát, vagy vetést nem végzett. Ezenkívül több mint két mázsa hizottsertést, ötezer tojást és egyéb beadási kötelezettségét elmulasztotta. A szarvasi járásbíró négyévi börtönrre, 2000 forint pénzbüntetésre és 3000 forint erejű vagyonelkobzásra ítélte.

H. Szabó Lajos battonyai volt esendőralhadnagy a nép iránti gyűlöletét azzal juttatta kifejezésre, hogy búzavetési kötelezettségének nem tett eleget, hanem a vadkelést meghagyta és azt ren-

des vetésű területként jelentette a tanácsnak. A battonyai járásbíró 5-én, vasárnap délután 5 órakor és este 8 órakor a Belügyminisztérium Népi Zenekarával közreműködő Betei Mária és Mindszenti Odón. Jegyek a Színház pénztáránál kaphatók.

MÁSODIK BÉKEKÖLCSÖN II. SORSOLÁSA ÖZDON

117.000 darab nyeresémi- és 59.000 törlesztés csaknem 60 millió forint értékben.
1953 április 9-én, csütörtök délután 4 órától ünnepélyes megnyitó, utána sorsolás.
1953 április 10, péntek délután 4 órától sorsolás,
1953 április 11, szombat délután 4 órától sorsolás,
1953 április 12, vasárnap délelőtt 10 órától sorsolás.
A SORSOLÁS NYILVÁNOS!

Rádió

Április 5., vasárnap
Kossuth Rádió

9.00-9.00-ig Zene, 8.00 Hírek. Lap-szemle. 9.00 Egy falu — egy nótás. 9.30 Zenés fejtörő. 10.00 Vasárnapi levél. 10.10 Csinn-Bumm! 10.50 Fuvószena, 11.00 Épülő szép hazánk. 12.15 Népdalok mai életünkről. 13.00 Dalok, 13.30 Béke és szabadságról. 14.15 Egy falusi kultúrsport története. 15.30 Filmzene, 15.45 Helyszíni közvetítés a nemzetközi labdarugó mérkőzésekről. 16.00 Kincses Kalendárium. 17.00 Egy hét a külpolitikában. 17.15 Kevingök filmzenékből. 17.40 Helyszíni közvetítés a nemzetközi labdarugó mérkőzésekről. 18.15 Az Állami Népi Együttes műsorából. 19.00 Szovjet tánczene. 19.30 Hírek szerbül. 20.20 Veszélyes övezet. Rádiódalok. 21.28 A vasárnap sportja. 22.10 A rádió tánczenekara játszik. 22.45 Budapest hangversenytermeiből.

Petőfi Rádió

8.00 Hanglemezek. 8.30 Falurádió. 8.30 Falurádió. 9.00 Német vigoperákból. 9.45 Evangélium vallásos felőre. 10.15 Hanglemezek. 11.00 Miska bácsi lemezsládjája. 11.35 Hanglemezek. 12.20 Marx-emlékműsor. 12.50 J. S. Bach műveiből. 14.05 Operatrézfetek. 14.50 Lapok Linykov: Asszony a paron c. könyvből. 15.00 Tudományos fejtörő. 15.20 A Rádió népi zenekara játszik. 15.45 A »Társas békéért, népi demokráciáért« c. lap ismertetése. 16.00 A Rádió Gyermekszínházának műsora. 16.40 Kantáta görög partizánokra. 16.50 A 60 éves Szabó Pál. 17.00 Urbán Ernő. 17.30 Tánczene. 18.00 Szív küldi... 18.45 Épül a kommunizmus — épül a szocializmus. 19.00 Liszt Ferenc zenei arcképe.

HANGVERSENY a Színházban április 5-én, vasárnap délután 5 órakor és este 8 órakor. A Belügyminisztérium Népi Zenekarával közreműködő Betei Mária és Mindszenti Odón. Jegyek a Színház pénztáránál kaphatók.

Viharsarok Népe SPORTSA

Országos középiskolai asztaliteniszverseny

Békéscsaba kétnapos sportmüsorából kiemelkedik az első ízben megrendezésre kerülő országos középiskolai asztalitenisz verseny. A legtöbb megye már leadta nevezését és mintegy 150 fiú és leány versenyző indulása várható. A világvizonylatban is kiemelkedő asztalitenisz sportunk legtehetősebb diák-sportolói között látjuk Budapest, Miskolc, Pécs, Veszprém, Szombathely, Szeged, Békéscsaba, Orosháza és sok más városunk diákfiataljait, akik közül többen máris az élvonalban vannak. A férfi és női csapat- és egyéni bajnokság szombaton és vasárnap reggel 8-tól kezdődik és egész napon tart. A férfi mérkőzésekre a Vigadóban, a nőkre a fiugimnázium tornatermében kerül sor. A békéscsabai fiugimnázium hátró versenyzőjétől, Bertók, Szunomár, Hugyecz tanulóktól, valamint az orosházi Jeges és Megadja versenyzőktől szép szereplést várnak városunk és megyénk dolgozói.

Fegyelmi ítéletek

A városi TSB mellett működő Társadalmi Szövetség Fegyelmi Bizottsága a Dózsa II.—Tatarozó városi bajnoki mérkőzéssel kapcsolatban az alábbi határozatot hozta:

Galisz Györgyöt, a Tatarozó játékosát a Városi Bíróság határozathozataláig a játéktól eltiltja, illetve játékjogát felfüggeszti.

Vandlik Pált, a Tatarozó játékosát hat soronkövetkező bajnoki mérkőzéstől eltiltja.

Hutsán Mátyást, a Tatarozó Sport Kör vezetőségi tagját minden sporttevékenységtől és a pályák látogatásától 1953. évi április 1-től 1954. április 1-ig eltiltja.

Mohácsi Jánost és Lukács Sándort, a Tatarozó Vállalat dolgozóit a pályák látogatásától örökre eltiltja.

A fentiek seintnt kellett határozni, mivel a tanuk egybehangzó vallomása szerint megállapítást nyert, hogy nevezettek nem szocialista sportemberhez méltóan viselkedtek a mérkőzés alatt és után, ami abban nyilvánult meg, hogy a fegyelmi határozatban felsorolt egyének a játékezővel szemben a leg-sportszerűlenebbül viselkedtek.

Derzi János, VTSB elnök.

Ilyen és hasonló eseteknek nem szabad a jövőben előfordulni, mert ezek a vonások a jellemzői a szocialista sportembereknek. — A játékezőt sportsúrtak pedig kíméletlenül torolják meg a magukról megfélemlített, sportszerűtlenül viselkedő játékosokat, tekintet nélkül arra, hogy kiscsoda és hogy

A VTSB és a Társadalmi Közilabda Szövetség a Békéscsaba, Kórház-utcai sporttelepen rendezi meg 1953. április 4-én a felszabadulási kispályás villám-tornáját. A műsor a következő:

- 13.00 óra: Lokomotív—Építők férfi;
- 13.26 óra: Pamut—Agyagipar női;
- 13.44 óra: Pamut—Gyulai Traktor férfi;
- 14.10 óra: Pamut—Ruhagyár női;
- 14.28 óra: Pamut II.—Dózsa női serdülő;
- 14.46 óra: Lokomotív—Gyulai Traktor férfi;
- 15.12 óra: Pamut—Építők férfi;
- 15.38 óra: Lokomotív—Ruhagyár női;
- 15.56 óra: Pamut—Agyagipar női;
- 16.14 óra: Pamut III.—Agyagipar II, uttórok (IV. sz. iskola—Lsz. isk.);
- 16.32 óra: Gyulai Traktor—Építők férfi;
- 16.58 óra: Agyagipar—Ruhagyár női;
- 17.16 óra: Pamut—Lokomotív női;
- 17.34 óra: Pamut—Lokomotív férfi;
- 18.00 óra: Felvonulás, díjkiosztás.

Felszabadulásunk 8. évfordulójának emlékre minősítő céllövő verseny

A Megyei Testnevelési és Sport Bizottság április 4-én 8 órai kezdettel felszabadulási emlékversenyt rendez Békéscsaba, a vasut melletti MSZHSZ lőtérben, melyre az MSZHSZ és társadalmi sportegyesületek lövészcsapatait ezúton szeretettel meghívja.

A verseny csapat és egyéni verseny A hetes csapatból az 5 legjobb eredmény számú.

Távolság 50 m., nemzetközi céltábla, lövekek száma fekeve, állva, térdelve 10-10 értékelt és 9 megosztható próbálövés. Nemzetközi versenyszabályok a mérőadók. Nevezhetnek férfiak is, nők is kothatárra való tekintet nélkül.

Dózsa-csoport:

- 1. Mezőhegyesi Kinizsi 3 3 - - 13: 2 6
- 2. Mezőhegyesi Traktor 2 2 - - 9: 1 4
- 3. Battonyai Traktor 3 2 - 1 9: 4 4
- 4. Magyabánhegyesi F. 3 1 - 2 19: 10 2
- 5. Végyeháza F. II. 2 1 - 1 4: 21 2
- 6. Mezőkóvácskása II. 2 - - 2 1: 9 -
- 7. Kendergyár 3 - - 3 5: 15 -

Táncscsoport:

- 1. Nagykamarás F. 2 2 - - 6: 1 4
- 2. Kevevess F. 3 2 - 1 8: 5 4
- 3. Dombegyház F. 3 2 - 1 7: 5 4
- 4. Kunágota F. II. 2 1 - 1 8: 7 2
- 5. Megyegyháza Trak. 2 1 - 1 2: 5 2
- 6. Nagybánhegyes F. 2 - - 2 1: 2 -
- 7. Almáskamarás F. 2 - - 2 2: 9 -

melyik csapatban játszik. Ne legyenek élénköek senkivel szemben. A jó játékezőt komoly munkát kell, hogy kifejtessen ezen a vonalon, mert ez a játékosok nevelésében igen számottevő. Ezen keresztül is nagy segítséget tud nyújtani ahhoz, hogy egyesek megérett és észrevegyek azt, hogy mikor viselkednek helytelenül, továbbá nagy segítséget tud nyújtani a szocialista sportemberek kineveléséhez. (Szerk.)

SPORThIR. Az Edzők Tanácsa hét-főn 6 órakor tartja szokásos értekezését. MTSB

Április 4-i és 5-i ünnepi sportmüsor: Április 4-én és 5-én a megyei és a városi TSB az alábbi sportmüsort rendez a felszabadulási ünnep méltó megünneplésére:

- Április 4-én délelőtt egyegyed 11 órakor: iskolák, üzemek felszabadulási világtornája;
- Délelőtt 10 órakor: röplabda villám-torna női, férfi, Petőfi-pálya;
- Délelőtt fél 11 órakor: kézilabda villám-torna női, férfi, Petőfi-pálya;
- Délelőtt 10 órakor: országos asztalitenisz ifjúsági bajnokság, Vigadó tornatermében;
- Délelőtt fél 12 órakor: megyei középiskolai mezői futóbajnokság, alvégi legelőn;
- Délután 3 órakor: tornamutató női, férfi, Petőfi-pálya;
- Délután 4 órakor: városi A—B válogatott labdarugó mérkőzés, Petőfi-pálya;
- Délután 6 órakor: sakk szimuláció, az MTSB tornatermében, Sebastyán mester részvételével.

Április 5-én délelőtt 8 órakor: országos asztalitenisz ifjúsági bajnokság a Vigadóban.

Délelőtt 8 órakor: felszabadulási lövészverseny az MSZHSZ kis lőtérben; Délután fél 3 órakor: férfi válogatott kézilabda mérkőzés a stadionban.

Délután 2 órakor megyei és NB II. mérkőzések.

Az április 4-i, felszabadulási ünnep orosházi sportmüSORA:

Délelőtt 9 órakor stafétafutás a városi tanácsotól a szovjet hősök temetőjébe. Délután fél 3 órakor a Kinizsi-sporttelepen az iskolai és társadalmi sportkörök felvonulnak, majd az ünnep jelentőségét méltatja a városi TSB megbízottja.

Utána zenekari kísérettel ritmikus táncot ad elő az I. számú általános iskola leánycsapata, a lélekai, röplabda számok következnek.

Majd Orosháza serdülő a), b) és ifjúsági a), b) labdarugó válogatott csapatai játszanak a TSB által adományozott 11-11 éremért.

Délután 2 órai kezdettel a Diana-füldőben Békéscsaba, Szentcs. Hódmezővásárhely és Orosháza városok ünnepi üszőversenye lesz.

Április 5-i orosházi sportmüSOR:

Délelőtt a Kinizsi sporttelepen: Orosházi Honvéd—V. Meteor és O. Építő II. —Pusztaszőlős járási bajnoki mérkőzések.

Délután fél 1 órakor O. Kinizsi II. —Tótkomlós;

Fél 3 órakor Orosházi Bástya—Elek; Egyegyed 5 órától O. Építő—B. Lokomotív megyei bajnoki mérkőzések kerülnek lejátszásra.

Uj paplanok készítését, régiék át dolgozását vállalom. Paplangombok kaphatók; Antal paplanosnál, Békéscsaba, Bartók Béla-u. 6/1.

A Békéscsabai Fodász KSZ Szűlön-ut 5. szám alatt lévő 1. számú fűfiosztályra április 5-én reggel 6 órától déli 12 óráig tart ügyeletes szolgálatot.

VIHARSAROK NEPE az MDP Békéscsabai Pártbizottságának lapja.

Szerkesztő a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: Nagy Antal. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Békéscsaba, Szűlön-ut 7. I. emelet. Telefon: szerk.: 22-85, kiadóhiv.: 21-76. Békési Nyomda, Békéscsaba. Felelős nyomdavezető: Botyánszky Pál.

Ha a Felszab... a másod...

Április 4 tiszte... horeba a kitűzött... léssel, minőségjavító... készültek orra a na...

Ez a lendület... fokozódott. A dolg... elért eredményeink... akcójuk kifejeznie ha... ditott bennünket. I... sítésében. Nem egye... gitséget munkájukb... segítséget meg is...

A Békéscsabai... lemaradt terve telj... amikor ez rendelke... munkájukat. A »F... tott brigádertekezt... zetéség meghallgat... maradt el. A brigá... értéket. Olyan erod... Andrási 150 százalé... hozott a munkavers... nyában egyaránt. So... ködés az egyes m... napokban. A békésc... levelében Dina Józ... harultak az első ne... met a »Felszabadul... valamint az, hogy a... tette lehetővé.

Miért tudta fel... első negyedévi tervé... a Harisnyagyár, a... Elmondhatjuk bátra... ták műszaki vezetői... ben gondoskodtak a... vartalanul teljesítke...

A munkások és... hogy a Mezőhegyesi... munka egyszerű meg... ját. Az üzem dolgoz... teljesítménye, aki ú... 1805 százalékra em... totta évéka alatt, h... hogy így minél rövi... tartási, javítási mun... megynkben. A dol... ket, érték el a szá... mosan közülük a t... tűzhették a sztahan... novista oklevelet, u... Dóra, Takács Irén I... szusi» brigád vezető... vők. Példát mutat... dolgozóinak is.

Nagyszerű verse... dolgozók között üze... ilkről naponta — sőt... szerezték a dolgoz... senytláblához vezet... alapján; mi a követ... zókat újabb eredmén... második negyedév... Ne hagyják az üze... zott jó tapasztalat... évlén is fel kell ha...

A most beindul... állítja üzemünk do... melvényeit, de vá...

A Békéscsabai I... tottak a reggeli mű... ilyen feladatot várn... gyobb részt export... teljesítették. Ertük... üzemekre, melyek az... munkának. Minden ó... dásukat mielőbb be... tervüket. Most, amil... az üzem kommunis... kon keresztül kell be... népi demokráciánk... muk agitáljanak me...